

42
R-10450

E. 143, 2° - 4°, n° 22

De literis græcis, ac diphthongis, & quēadmodū ad nos ueniant.

De potestate literarum græcarum, & quomodo quis per se discat le-

gere græca uerba

em quare Christus. & Iesus. sic scribimus Xps. IHS.

Cur in Alphabeto γ psilon a quibusdam sio dicitur.

Abbreuiationes, quibus frequentissime græci utuntur.

Oratio Dominica & duplex salutatio ad Beatiss. Virginem.

Symbolum Apostolorum.

Euangelium diui Ioannis Euangelistæ.

Carmina Aurea Pythagoræ.

Procylidis Poema ad bene, beate' q̄ uiuendum.

Omnia hæc cum interpretatione latina.

Introductio per breuis ad hebraicam linguam.

R. 10750(2)

Aldus Manutius Romanus Studiosis adolescentulis. S.P.D.

Nihil prætermittere est animus, quod sine credamus futurum iis, qui græce discere cōsueverunt, & pumē que scire latine. Quam obrem græcas literas, ac diæthongoſ, eaqum' q̄ nomina, & potestatē, ac quemadmodum in latinum transferantur cum exemplis ad id accommodatis annotauimus. addidimus etiam abbreviatiōnes, ut facilius græca legere possatis. Et q̄a op̄ pretiū ex istimauimus scire uos græce salutationem Angeli ad Beatissimā Virginem, exulum' q̄ filiorum Euæ ad eandem, nec non Divi Iohannis Euangelium. In principio erat uerbum. Item Symbolum Apostolorum, hæc omnia cum latina iterpratione, imprimenda curauimus. Addidimus carmina Pythagoræ cognomento ob ipsorum excellētiam, & diuinas admonitiones, aurea. Phocylidis item præcepta sanctiss. quem antiquis Ethographis annumerat Isocrates. quæ si placuisse cognouero, habeo longe meliora, maiora' que, quæ postea Deo fauente condonabuntur. Omnē enim uitam decreuimus ad hominum utilitatem consumere. Deus est mihi testis, nihil me magis desiderare, quam prodesse hominibus, quod & anteacta uita nostra ostendit ubique uiximus, & ostensurā speramus (quando id uolumus) in dies magis, quam diu in hac lachrymarum ualle, & plena miseriæ uiuimus. Dabo igitur operam, ut quantum in me est, semper proximam & si quietam, ac tranquillam agere uitā possumus, negotiosam tamē eligimus, & plenam laboribus. Natus est enim homo non ad uoluptates, bono, & docto uiro indignas, sed ad labore, & ad agendum semper aliquid uiro dignum. nō torpeamus igit̄ non uitam in ocio, uentri, somno' que, & reliquis uoluptatibus indulgentes, transeamus ueluti pecora. Nam (ut inquit Cato) Vita hominis prope uti ferrum est. ferrum si exerceas conteritur, si non exerceas, tamen rubigo interficit. ita si se homo exerceat, consumitur, si non exerceat, torpedo plus detrimenti affert, quā exercitatio. Valete.

ALPHABETVM GRAECVM

Literæ	quæd grecas sunt quatuor & uiginti		
Α α ἄλφα	Alpha.a.	Β β εῖπτα	Vita.b.
Γ γ Γ γάμμα	Gamma g.	Δ δ Δέλτα.	Delta.d.
Ε ε Εψιλόν	Epsilon.e.	Ζ ζ Ζ ζῆτα	Zita.z.
Η η Η Ητα	Ita.e.longum	Θ θ Θ Θῖτα	Thita.th.
Ι ι Ι Ιώτα	Iota.i.	Κ κ Κάππα	Cappa.c.
Λάμδα	Lambda.l.	Μ μ Μῦ	My.m.
Ξ ξ Ξ Ξι	Xi.x.	Ο ο Ομικρόν	Omicron.o.
Ρ ρ Ρ Ρι	Pi.p.	Ρ ρ Ρ ρῶ	Rho.r.
Σ σ Σ Σιγμα	Sigma.s.	Τ τ Τ τῶ	Taf.t.
Υ υ Υ Υψιλόν	Ypsilon.y.	Φ φ Φ φῖ	Phi.ph.
Χ χ Χ Χι	Chi.ch.	Ψ ψ Ψ ψῖ	Psi.ps.
Ω ω Ω Ωμέγα	Omega.o.	Ω ω Ω μέγα	Omega.o.
Ω μέγα	o.magnum.		

De diuisione literarum græcarum.

Diuiduntur hæ quatuor & uiginti literæ in duas parteis in uocaleis & consonanteis. Vocales sunt septem.

A α. E ε. H γ. I i. Y u. O o. Ω ω.

Diuiduntur septem uocales in treis parteis, i semper longas, sem
per breueis, & communeis.

Vocales semper longæ dux.

60.

Vocales semper breues duæ.

E 0.

Vocales communes tres.

α v t .

De diphthongis proprie & improicie.

Diphthōgi ex uocalibus sunt. sunt autem diphthongi proprie
• & improprie.

Diphthongi proprie sunt sex

ΑΙ αι ἀλφαὶ ὅτα. Alpha iota. ΑΥ αυ ἀλφαὶ ψιλόν.
Alpha ypsilon. ΕΙ ει δὲ ἐι ὅτα. ei iota. ΕΥ ου ἐυ ψιλόν.
εγριψάντων. ΟΙ οι ὅι ὅτα. O iota ΟΥ ου ς ὅυ ψ
ίν. O ypsilon.

• Diphthongi impropre item sex.

~~αλφα μδι την ιωτα υ πογεγραμμιου . . . alpha cum iota subscripto sic α ητα μδι την ιωτα υ πογεγραμμιου . . . ita cum iota subscripto sic η . . . ω μέγα υ πογεγραμμιου . . . o mega cū iota subscripto sic ω . . . υ φιλον μδι την ιωτα προσγεγραμμιου , idest ypsilonon cum iota adscriptio sic η . . . ω μέγα υ φιλον , idest o mega ypsilonon sic ω . . . ητα υ φιλον , ita ypsilonon sic ηυ .~~

De consonantibus.

Consonantes sunt decem & septem.

$\lambda \mu \nu \xi \varpi \rho \sigma \tau \phi \chi \psi$ Quæ diuiduntur
in duas parteis i seuiuocaleis & mutas.

Semiuocales sunt octo. $\zeta \xi \psi \lambda \mu \nu \rho \sigma$. Rursum semiuocales diuiduntur in duas pteis in duplices & in immutabiles.

Duplices sunt tres. $\xi \xi \psi$.

Immutabiles quatuor. $\lambda \mu \nu \rho$. Sigma uero remanet semiuocalis.

Mutæ sunt nouem $\beta \gamma \delta \kappa \varpi \tau \theta \phi \chi$. quæ secantur in treis parteis. In tenuis. aspiratas. & medias. Tenuis sunt tres. $\kappa \pi \tau$. Mediae item tres. β

$\gamma \delta$. Rursus aspiratae tres. $\theta \phi \chi$.

Et sciendum treis tenuis $\kappa \pi \tau$. habere suas aspiratas.

$\theta \phi \chi$. Medias uero, $\beta \gamma \delta$. Habet enim κ suam aspiratam. χ & medium.

π uero habet suam aspiratam, ϕ & medium. ϵ .

τ habet suam aspiratam. θ medium uero. δ . Constituant autem sic.

Te	κ	Me	γ	Aspi	χ
nu	π	di	β	ra	ϕ
es	τ .	æ	δ .	tæ	θ .

Quæ tantum habent inter se cognitionem, ut tenuis saepe transit in suam aspiratam & medium. Item aspirata in tenuem, medium in aspiratam. rursus media in tenuem, atque aspirata in tenuem. quod facile patet exemplis. κ transit in suam aspiratam χ in fine dictionis sequente.

uocali aspirata, ut .^χ οὐ^πτω^σ θ^{σι}, pro οὐ^κ ε^{σιν} οὐ^πτω^σ. primum οὐ^χ habet χ, quia supra est aspiratio. secundum uero. n. quia sequitur ε. cum tenui. & π^ηχ^οπθρέκελθουας pto πεποίησα ὅπθρ ἐκέλθουας.

τ transit in. θ. ut¹. αἰδεῖθαι στρέψα. αἰδεῖθαι πειθῆσα. sic in πειθέσθαι ex iusta και ἔσθαι abiicit αἴραντα θλίψιν, &c. τ. transit in. θ. quia inuenit supra ε. aspirationem. Idem fit in ηγεθέζομαι, ηγεθδ, ex ηγτὰ και ἔζομαι, ηγτὰ και ὅ.

τ transit in φ sic οὐφ' ει. integrum est. ενθά δι, sed ηγτὰ θλίψιν fit οὐφ' ει. & quia inuenit supra ε. aspirationem, transit in suam στρέψα, & fit οὐφει. sic εφείσται, οὐδὲ και ιστασ. εφέδ, οὐδὲ και οώ. εφοράω, οὐτὲ οὐδὲ φάω. sic per quam multa alia. Hanc transmutationem pulchrum est deprehendere in coniugationibus. nam idcirco prima coniugatio barytonorum habet φ aspiratam ante α in praeterito, quia in praesenti est uel π tenuis. uel β media uel π̄. uel ipsum φ. ut λέπω, λέλφα. λέβω, λέλεφα. τύπτω, τέτυ φα. γράφω, γέγραφα. in futuro uero γ. quæ est πσ.α β.θ.φ, π̄. in praesenti. ut τύψω pro τύπτω Eodem modo secunda coniugatio barytonorum ideo habet in praeterito χ, quia in praesenti est γ media uel μ tenuis uel ητ. uel ipsum χ. ut λέγω, λέλεχα, τλέκω, πέτλεχα, τίκτω, τέπχα. λέχω, λέλεχα In futuro uero transeunt in ξ. quia idem est quod μ tenuis, & σ. est. n. ξ, ησ. ut λέξω pro λέκω. mutantur etiam aspiratae in suas tenues in tis geminanti bus primam sic, φύω, πέφυη. χαλέπτω, κεχάλεφα λαυμάξω, πέθω μαγη, quod fit ad euitadum cacophoniam, idest consonantiam. pterea in praeteritis passiuis mediæ pro aspiratis ponuntur ante μαι. γ. n. ponitur pro χ, ut λέλεχα, λέλεγμαι. β pro φ ut τέτυ φα deberet esse passiuum praeteritum τέτυμαι, sed quia ante μ non admittitur β, transmutatum est β in μ, ut τέτυμαι pro τέτυβμαι. γέγραμαι pro γέγραβμαι. Rursus mediæ transeunt in aspiratas sic, λέλεγμαι, ελέχην γ in χ. τέτυμαι pro τέτυβμαι, ετύφην β in φ. Item in tenues ut λέλεγμαι, λέλεκται γ in π. τέτυμαι pro τέτυμαι τέτυπται β in ω. Quod & nos facimus græcas literas in nostras commutates, quod paulopost, ubi quo nam modo græcae literæ in nostras transeant, ostendemus.

De potestate literarum omnium, & diphthongorum.

A. α. facit a, ut ΑΛΛΑ ἀλλά alla'. ΑΓΑΘΟΣ. ἀγάθε
Agathos. B. β. facit u, ut ΒΑΡΒΑΡΟΣ. βαρβαρος.
ΒΑΒΑΙ βαβαι pauas. G. γ. facit g, ut ΓΕΒΑΙΦΑ. γέγραφα.
geographa. Δ. δ. facit u, ut ΔΙΔΑΛΟΣ διδαλος. dædalos.
Ε. ε. facit e, ut ΕΓΩ ἐώ. ειο. Z. ζ. facit z, ut ΖΑΘΕΟΣ
Ζάθεος zatheos. Η. η. facit i, longum, ut ΦΗΝΗ. φίνη phi
ni. Θ. θ. facit th, ut ΘΑΝΑΤΟΣ θάνατος thanatos. Ι. ι. fa
cit i, ut ΙΑΚΧΟΣ ίακχος iacchos. Κ. κ. facit c, ut ΚΟΡΥ
ΔΩΝ κορύδων corydon. Λ. λ. facit l, ut ΛΑΛΑΣ λάλας la
los. Μ. μ. facit m, ut ΜΟΡΜΩ μορμώ mormo. Ν. ν.
ut ΝΑΙ. ναι. Ν. ξ. facit x, ut ΞΑΝΘΟΤΡΙΞ ξανθότριξ
xanthotrix. Ο. ο. facit o parvum, ut ΟΒΕΛΙΣΚΟΣ οβελίσκος.
oueliscos. Ρ. Π. ρ. facit p, ut ΡΑΓΓΑ πάππα rappa. Ρ. ρ.
facit r, ut ΡΩΜΗ ρώμη. rhomi. Σ. σ. facit s, ut ΣΑΡΞ, σάρξ
sarx τ. Τ. τ. facit t, ut ΤΑΛΑΝΤΟΝ. τάλαντον talanton. Υ. υ.
facit y, ut ΥΜΝΟΣ ὕμνος hymnos. Φ. φ. facit ph, ut ΦΙ
ΛΟΣ φίλος philos x. χ. facit ch, ut ΧΡΙΣΤΟΣ χριστός Christos.
Ψ. ψ. facit ps, ut ΨΙΞ, ψίξ. psix ΨΕΛΛΙΖΟΜΑΙ ψελλί^ζ
ζομαι psellizome. ΥΕ υε pse Ω. ω. facit o longum, ut ΩΚΑ
ων. oca. ΧΙΓΩΝ χιτών chiton.

De potestate diphthongorum.

ΑΙ. αι. facit e, ut ΑΙΓΙΣ. αἰγίς aegis. ΑΥ. αυ. facit af medi
uninter b & f ut ΑΥΤΙΚΑ, αὐτίκα astica ΑΥΛΗ, αὐλή^λ
auli. ΕΙ. ει. ζ. facit i longū ut ΕΙΣ. εἰς. ΕΙΚΩΝ. εἰκὼν.
ΧΕΙΡ, χείρ. chir. ΕΥ. ευ. facit ef medium inter b & f, ut ΕΥ
ΓΕ. άγε ege ΘΗΣΕΥΣ θησευς. ΟΙ. οι. facit i lōgumi,
ut ΟΙΜΟΙ οἴμοι imi. ΟΥ. ου. ζ. facit u uocalem longam ut
ΟΥΚΟΥΝ, ούκον ucon.

De potestate diphthongorum improtrie.

Α. α. cum subscripto facit a, ut αἰταθιοπία entathiopia. αἰθω adō.
Β. β. cum subscripto facit i longum ut ΤΗ. μούση. timusi.
Μεγάλος. nirides..

¶ cum iota subscripto facit o longum, ut ἡ παλινοδία, palinodía, τῷ αὐτέρῳ to anthropo. ueteres uero non subscribebant iota, sed adſcribant sic πῶ. οὐνέα, to ænia. τῆ. μούση, ti muſi. θαυμίδια, θαυμοδία. quod in codicibus antiquis licet uidere, minore tamen iota & ὥ ω littera, quae adſcribitur, & eiusdem fere' quantitatis, cuius est apud nos quod subscribitur quæ antiqui scribēdi cōſuetudo adhuc quoꝝ remāet in grandioribus literis, ſic τῷ λόγῳ To Logo. τῇ μούſῃ, Ti muſi. μαία, maia. ρι cum iota ſic ρι, υ facit i longum, ut ἀρρυῖα . αὕτη πυα harpyia. ηγεια μῆx myia ἡ πετυφύα τῆς πετυφύας . i tis tetyphyias. ηγεινu facit if mediū inter b & u conſonantem, ut ηγεια προσηγεια ibda. prosibda. χωλέων οὐλέον οὐλέον λέκεν οὐλέον ableo ibleon iblica iblicin iblifa. ογεινu facit of mediū inter b & u conſonantem, ut ογτος ων ες oftos pro αὐτός & θωνμαςός thofmaſtos pro θωμαſός qua diphthōgo iones utuntur pro ων.

Quēadmodū literæ, ac diphthongi græcæ in latinū trāſferant.

Α& mutat in a, ut κάλαθος calathus Interdū in e ut τάλαντον talentum. Item in i, ut καίασσον caniftrum. Item in o, ut μαρμαρον marmor. ηγέριλος corylus. & in u, ut ηρακλῆς Hercules hypthesi τῆς u. Et in æ diphthongum, ut ἀσκληπίδες æſculapius. B mutatur frequentissime ī b, ut φοῖβος, phœbus. Ακριδας, barbarus. aliquando in p, ut βαβαὶ, papæ. quanque in παπαι etiam græci dicunt. Item in ph, ut θείαμβος, triumphus. Γ. γ. mutatur in g, ut μαλάτεια galatea γίγας, gigas. γένος, genus. uertitur etiam in n, in iis dictionibus, quæ apud græcos commutarunt v in γ sequentibus γ u x ꝑ ut ἄγελος angelus. Λίφθοις, diphthongus. ἄκυνθα, ancora. ἄγχιστη, anchises. σφίγξ, sphinx. Quoniam igit̄ aī γ u x ꝑ non admittitur v apud græcos, mutatum est v in γ. quod Romani rursus in n commutarunt, etsi antiqui græcam orthographiam obſeruantes Aggelus. diphthongus ſcribebant per duplex gg. Δ cōmutat in d, ut δίδω, dido. δάιμων, dæmon. Interdum in b, ut ιἰς, bis, & in l ut, οὖναρεύς, ulysses. ſicut apud nos, ut ſedes, ſella. nam d & l inuicē ſibi cedūt.

Epsilon mutatur in e breue ut ἐώ ego. χίεται genefis.
z remanet ut ζάννη θεος zacynthius. ζέφυρος zephyrus. Interdum
mutatur in geminum s, ut μάλα massa. πάτησις patrissio. h est
e longum ut πηνελόπη Penelope. πηλοπης Penelopes. ήρα-
κλῆς Hercules. interdū mutatur in a longum ut μήτηρ mater.
νησίς nais. φύμη fama. σίνη πηληποτήρη. θρήνη thrace. Item in æ di-
phthōgum, ut κέρος. cæra σκηνή, scæna. σκηνοπία scænophegia.
ηθική æthica. οι mutatur in th aipiratum, ut θρήνη thrace. θυρός
thyrsus. Interdū i suā tenuem, idest t. ut θείακυς triumphus. Itē
in suam medium, idest d ut θεός deus. θεὰ dea. ει mutatur in i mo-
do longum, modo breue ut ἀγχίστης anchises, νεσοειδη-
des. κι mutatur in c, ut κάκος cacus. κωκυτός. Cocytus. interdū
in suam medium g, ut κώβιος gobius. κύνος cygnus, quanq & cy-
nus dicimus. Item in p, ut λύκος. lupus. λ. mutatur in l. ut
πάλλας Pallas. λύγξ lynx. λύρα lyra. λύξ lux. λωτός lotus.
μι mutatur in m, ut γραμματικός, grammaticus. σέμικα stem-
ma. μέμνημι memini. μελπομένη melpomene. ν uertit-
tur in n, ut νῶς, nauis. νησίς nais. νὺξ nox. νυκτέλιος. nyctelius.
ξ uertitur in x, ut ξενόφων Xenophon. ξείνιον xenium.

Ο micron uertitur i o breue, ut ὄλυμπος olympus. Item in u, ut
οδυσσεῖς, ulysses. πόρφυρα. purpura συρακούσιος, Syracuseus οὐει
κῶς. nam κεράνεις, συρακούσιος dicitur. sed frequens mutatio est o
in u in fine dictionis, ut κύπρος. cyprus. ὅμηρος Homerus. πή-
λιον pelium. ιννη, ilium. interdum in e. γόνυ genu. πέπισιον αἰωλι-
κῶς pes, nam τρινῶς ποῦς dicitur. ἀλέξανδρος, Alexander. ηγέ-
της caper. πι mutatur in p ut πασιφάη Pasiphā'e. πάπας
pappi. πάππα Pappa. interdū i suam aspiratam, quæ est apud
nos ph, ut ζόπουλον trophæū. λαπίθαι laphithæ. οψίλη hypsi-
phyle. Item in suam medium, quæ est apud nos b, ut πύξις, bu-
xus. ἀψύρτος absyrtus. nam φ est ps, ut ἀράβις arabs. ει uertitur i
r, ut εἴτης rhetor. ubi sciendum omnem dictionem, quæ apud
græcos scribitur per. ε. in principio dictionis, transferri a nostris
in r cuim aspiratione, ut εἴτη rheia. εἴτη ρεική rhetorica. σι. mutatur i
s, ut σίσυφος Sisyphus. interdum in x. ut αἴας ajax. πίστη pistrix.
ubi imitamus dores, qui pro σύμμαχος σύμμαχος pro (ω, ξω,

dicunt. Item in τ. οὐ, tu σὲ, te. quod item dorisum est. dores
enim pro θάλασσα θαλάττα dicunt. τίμορον pro σύμπον. τὸν pro
σὺ. unde Lucianus cans composuit dialogum, ubi inducita
sigma accusari capta coram septem uocalibus, quae in doctionibus
scribēdis gemīo σ, excludat a duplī. ut pro γλῶσσα γλῶττα.
Θεῖαλία pro Θεαλία. dicit. n. sigma, ἀλλὰ τὸ λέπω τῷτα; θεαλίας μὲν ἐξίβαλεν ὅλης, Θεῖαλίας αἴξιου λέγεν, καὶ πᾶσαι ἀπο-
νέκλεικε μοι τὴν θάλασσαν. hoc est, Sed cur dico hæc? eiecit me ex
theralia tota, & ab omni me mari exclusit. τ. uertifit, ut Τρία
troia τρίτη. talus. inuenitur etiam mutatum in f, sigma
ut ὄστρα ossa. v. plerunque remāet, ut ι δρώνυμος Hie-
ronymus. οὐώνυμον synonymum. transit etiam in ii, ut ρώμυλος
Rhomulus μῦς. mus. σὺσις. θύλη Thule. κύμων cūmæ. πύξις
puxus. πορφύρεος purpureo. δύω duo. κυβερνήτης gubernator. φυ-
γὴ fuga. βόζω botrus. νόνυ genu. φ. uertitur in ph, ut φιλόσοφος
philosophus. aliquando etiam in f, ut φυγὴ fuga. φήμη fama. Itē
in suam tenuem, ut σφαιρα spæra, & in suam medium, ut ἀμφω,
ambo. x. mutatur in e cū aspiratione sic ch, ut χρύσος Chrysos.
χρυσός ς chrysothomus. χριστός Christus, quæ litera, quæ figurā
habet x nostri, sunt qui putant cum sic scribitur Xps, per x
& p scribi latinas literas, cum ea, quæ x uidetur, sit x, & quæ uide-
tur p, sit p, & q̄q̄ fere semper legimus in sacris literis. Christus sic
scriptum Xps, græce tamen scribatur, cum sc̄ribitur. latine
enim scribendum est per ch aspiratum sic Christus. Eodem mo-
do decipiūtur in Iesus cum sic scribitur IHS credentes hanc lite-
ram, H aspirationem esse, cū sit ἡ τὰ græca uocalis, quæ est e pro-
ductū tam apud nos, q̄ apud græcos, ut ΙΗΣΟΥΣ IESVS. Item
quia græci ἡ τὰ sic etiam scribūt u. quæ litera est similis nostræ
longiusculæ aspirationi, latini sic scribunt ihs quod uulgs per
aspirationem scribi existimat. Quoniam autem in sermonē de
aspiratione incidimus, illud annotatione dignū existimauimus
acceptam esse aspirationem nostram ἀχρὸν τῆς θεσείας καὶ Λητοῦ.
Accētibus græcis. Nā illi dasian sic notant, & psilem sic, quos
accentus in unū cōiungentes Romani, fecerunt eam aspirationem,
qua nos in grandiusculis utimur literis, Qui tamen accē-

tus nunc fere exoleuerunt apud græcos, quod sum loco iuniores
hunc utuntur. ut σθεστα habeat figuram c nostri
sic ψιλη uero c inuersi sic. hinc puto nos ac
cepisse aspirationem sua cursim scribendo utimur. Nam si addide-
ris psilen denso, aspiracionem feres, sed inflexam. Quanq aetate
nostra plures rectam q flexam scribentes notant. Hanc nos aspi-
rationem modo in suertimus ut εξ sex επτα septem δρ
πιλον Serpillū, modo iu, ut εωίς Vespera οἰετος Venetus.
sed frequenter in nostram aspirationem, ut ὕμνος hymnus.
Ησίοδος Hesiodus. ομηρος Homerus. γι mutatur i γι, ut
αὐδίοψ αethiops. θευδομαρ्टυρ pseudomartyr. θι lotrum.
Aliquando transit in b, ut αράψ arabs αψυχτος ab-
situs. Omega transit in o longum, ut ὠκεανος Oceanus. ει.
ωλον. idolum ήρωας, heroas. κύκλωπες, cyclopes o.do.ro.
clo. productis. Illud etiā non præterierim silentio Christianos
olim in libris sacris ineffabilis nomina Trinitatis Pater. Filius.
Spiritus Sanctus primis græcis characteribus scribere cōsueuisse,
hoc est γ pro Pater. γ pro Filius. Α pro Spiritus sanctus. να
Pater πατηρ. græci dicunt & Filius γις & Spiritus sanctus
πνευμα διγον Quapropter, quia ubi erat scripta līra γ dicebant fi-
lius, nūc in alphabeto ēt, ea līra i Gallia cisalpia filius dicitur vulgo
sic. fi. zeta. γ ypsilon, uely græca. zeta id colligitur ex libris de-
cretorum distinctione-lxxiii.

Quoniam γ diphthongi græcae ad nos ueniant.

αι mutatur in æ diphthongum, ut αἰνείας Aeneas εἰρήνης
hebræus. παλαιστα palæstra. παιάν. pæan. interdum diui-
ditur, ut αἴας aiāx. μαῖα, maia. αω uertitur in au
ut αώλη aula. θησαυρὸς thesaurus. Sed aduerte, ne te deci-
piant Nicolaus. Menelaus. & similia, in quibus nō est diphthon-
gus au, sed sunt duæ syllabæ, quia sunt a græcis in αος ut νικό-
λαος, μενέλαος.

ει mutatur uel in e longum ut αχιλλεος Achilleus. ιχλιο
πεια Calliopea, uel in i longum, ut νειλος Nilus θάλεια
Thalia εἰδωλον Idolum.

K Mutatur in eu, θησεύς Theseus οὐχείς. Eurip. οὐχος. Euripus.
mutatur in οε diphthongum, ut φοῖβος Phœbus οἰνοφό^{γον} οἰνοφόρος. Alpheisibœus μελίβοιος meli-
bœus. ου μutatur in u. ονγam, ut μούνα musa. οἰδίποιος
cœdipus.

De diphthongis improprie.

α cum iota subscripto transit in æ diphthōgū, ut τῇ λίδᾳ huic
led. **ε** cum iota subscripto transit in æ diphthongum, ut
τῇ huic poetæ. **ω** cum iota subscripto transit in œ di-
phthongum, ut ἡ κωμῳδία hæc comœdia ἡ θαλῳδία hæc tra-
gœdia. Sed an diphthongos, & ε. η. ο. ω. υ. uocaleis ut nunc
nos, antiqui quoq; pronuntiauerit, in fragmentis nostris dispu-
turi sumus. nā & græci meo iudicio suas diphthōgos, & nos no-
stras tū quas diximus, uocaleis, perperā pronuntiamus. Idem etiā
pronuntiandis accentibus nō seruata syllabarum quantitate fieri
iudicamus, ut θέω in αὐθέωπος corripere, & μο. in σιμόεις pro-
ducere uideamur propter accentum.

AD BREVIATIONES PER PVLCHRÆ SCITV, QVIBVS
frequentissime græci utuntur indifferenter & in prin-
cipio & in medio & in fine dictioris.

• facit αν, ut μοῦσαν. ε facit αν̄ cum accentu graui, ut πλὺν δια-
φοράν διαφοράν. ε̄ facit ασ, ut τῆς ἡμέρας, τῆς ἡμέρασ. ε̄ facit ᾱς
cum accentu circūflexo, ut τῆς διαφορᾶς, τῆς διαφορᾶς. » facit αις.
ut ταις μούσαις, ταις μούσαις. ε̄ uero facit αισ cum accentu circū-
flexo, ut τῆς Αιμή, ταισ πιμαις. ε̄ facit ε̄ς ut αἰαντ̄, αἰαντες. ε̄ fa-
cit ε̄, ut τύπτομ̄, τύπτομεν. ε̄ uero facit ε̄ῑ cum accentu graui,
ut Μή, μή. ε̄ facit ης, ut τῆς μούσαις, μούσαις, uel sic ε̄ μούσαις μούσαις.
ε̄ uero cum accentu circumflexo facit ησ, ut τῆς πιμή τῆς πιμησ. Η̄
facit ην, ut πλὺν πινελόπη, πινελόπη. Η̄ uero cum graui accentu
facit η̄, ut τῆς πιμή, πλὺν πιμην. ε̄ facit ις ut φύσις, φύσισ. Ῑ facit ιν
ut τὴν φύσιν, φύσιν. ε̄ facit εις, ut ρύν δημοδένης, δημοδένεις. ε̄ ue-

ro facit eis cuius accentu circumflexo ut ρύσις, γονίς. Ἡ facit os
ut θέντος λόγος, λόγον. Ἡ facit ὅν cum accentu γραui, ut τὸ θέντος πόνον.
αὐτοῦ facit αὐτοῦ πόνον λόγον, λόγων. μηδέν uero facit hī cum accentu cir-
cumflexo, ut τὸ μονοῦ μαῖνον μονοῦν. Σοὶ facit αὐτοῦ φύσις, φύσεως.
Σοὶ uero facit αὐτοῦ cum αἰπεῖν, αἴπεις, πάσι. οἱ supra literas sic
αἴθεωπος, facit οὐ, ut λόγος λόγοι. Ἡ facit εἰ, ut λέγεται λέγειν. μηδέν
uero facit εἰ, ut εἰπεῖν, εἰπεῖν. Ἡ facit εἰ, ut τοῖς λόγοις λόγωσι. μηδέν
uero facit οὐς cum circumflexo, ut ρύσις θυμητοῖς, θυμοῖς. Η facit οὐς, ut ρύσις
καὶ λάγχης, λάγους. Η uero facit οὺς cum graui, ut τὸ θυμητόν, τοὺς θυμοὺς
Τὸ possum supra literas facit ποιητή, ut λέγεται λέγειν, λέγεται λέγονται.
μηδέν uero in contextu facit ποιητή, ut λέγεται λέγεται λέγονται.
facit σθαι, ut τὸ πένθεται πένθεσθαι. Ἡ facit δέ. καὶ uel sic ναὶ uel sic
καὶ uel sic οὐ uel sic οὐ, facit ναὶ. γαρ uel sic γαρ uel sic γαρ
uel sic γαρ, facit γαρ. Καὶ uel sic γαρ uel sic γαρ facit εστί. αρ uel sic αρ uel sic
γαρ facit αρ, ut αρτος. δρ uel sic ερ, ut πάτρος, πάτηρ πάτηρ uel sic
πάτηρ, facit πέρη. οὐ facit εσ, ut πατέρες, πατέρες. ει facit ειν. μηδέ
uel sic μηδέ facit μηδέ. μη uel sic μη facit νη, ut η γαλη γαλη. ερ uel sic
η facit τη, ut τὸ πατρός, πατέρος, πατέρος. οὐ facit στ, ut σοῖχος,
στοῖχος. μη facit σπ, ut σπειδεῖ, σπειδεῖ. οὐ facit σθ. ut έθλος, έσθλος
αρ facit αρ, ut γλῶσσα γλῶσσα. χ facit σχ, ut σχῆμα, σχῆμα. σ facit
ον, ut λόγος λόγου, ον facit εν, ut εἶγε, εἶγε. ει uel sic ει faciteι, ut
λέγειν, λέγει. τη facit τη, ut τὸ γράμματος, γράμματος. τη facit πα
ut τὰ γράμματα γράμματα. τη facit της. τη uel sic τη facit πόνον.
τη facit πόνον. τη facit πόνον. τη uel sic τη facit επιπλέον. τη facit στο.
τη facit στο. οὐ facit σε. οὐ facit σο. οὐ facit σω. οὐ facit σι. τη
facit σι. τη facit σιν. σω uero sine accentu facit σων. τη
facit σατο. αὐτοῦ facit σων. ut τῆς φύσεως φύσεωσ. τη uel sic πόνο
facit πέρη. πέρη facit πέρη. πέρη facit πέρη. πέρη facit πέρη.
πέρη facit πέρη. τη uel sic τη facit πόνον. οὐ uel sic τη uel sic τη
facit οὐν. οὐ facit οὺς. οὐ facit επιπλέον. αὐτοῦ uel sic αὐτοῦ facit αὐτοῦ
uel sic αὐτοῦ uel sic δημοσίᾳ facit δημοσίᾳ. δημοσίᾳ facit αριστον. δημοσίᾳ
facit αριστον. δημοσίᾳ facit αριστον. μηδὲ uel sic μηδὲ facit μηδέ
μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ. μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ. μηδέ
facit μηδέ. μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ. μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ.
μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ. μηδέ uel sic μηδέ facit μηδέ. μηδέ

facit μάτων. ut πῶν γραμμή, γραμμάτων. εἴναι uel sic γραμμή. facit εἰναι. φι
facit φι. ει facit ει. uel sic ωι facit ωι. εἰδης facit ὑπέρ. εἰδη
facit ὑπό. υρ facit υρ. εἰδης facit υρ. εἰδης uel sic ω facit γγ. γχ
facit γρα. γχ facit γει. εἰδης facit γρε. ει facit γρι. ωρ faci
cit ιρ. φι facit φρ. λι facit ει. ει facit ει. ει facit ει. ει facit ει.
δι uel sic ειρ facit ειρ. ειω facit ειω. φι facit εφ. ειο uel sic ειδ
facit ειδ. ειδεi facit ειδαι, ut λέγεται. λέγεται. διγ facit αλ. per
duplex λ. πτ facit πτ. θρ facit θερ. κρ facit κρ. κλ
facit κλ. γι facit γαι. ηι facit ττ, ut γλώπα γλώπα.

ORATIO DOMINICA.

ΕΥΧΗ   ΚΙΡΙΑΚΗ.

Pater noster qui in cœlis sanctificeſ nomē tuū. adueniat
γάτορ̄ ή μῶν ὁ εἰ χῖσ οὐρανοῖσ, ἀγιαθήπω χῶνομά σου. ἐλέηπω
regnum tuum. fiat uoluntas tua, sicut in cœlo & in terra.
η βασιλείασου, γένηθήπω ϕι θέλημά σου, ὡς εἰ οὐρανῷ, καὶ ἀδί τριγῆς.
panem nostrū quotidianum da nobis hodie. & dimitte nobis
τὸν αρ' ροτήμων τὸν ἐπιούσιον θό's ή μῦν σύμβρον. καὶ ἀφούς ή μῦν
debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nřis.
τὰ ἀφελήματα ή μῶν, ὡς καὶ ή μῆσ ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ή μῶν.
& ne inducas nos in temptationem. Sed libera nos a
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ή μᾶσ eis πειρασμὸν, ἀλλὰ εὖσαι εὐᾶς ἀχρὸ τοῦ
malo.

Amen.

πονηροῦ.

Αμήν.

Salutatio Angeli ad Beatissimam uirginem.

Ἄσσαριος τὸ ἀγέλου πρὸς τὴν ἀπωτάτην πρῆτενον
Aue gratia plena Maria, dñs tecum. benedicta tu
χαῖρε καὶ χαειπωμένη μαεία, ὁ κύριος μὲν σαν. δύλογημένη σὺ
i mulierib⁹. & benedictus fructus uentris tui. qm̄ Salua
εἰ γυναιξί. καὶ δύλογημένος ὄναρτης τῆς κοιλίας σου, ὅπιστη-
torē peperisti animarum nostrarum.

εα ἐπικεσ τῷ ψυχῶν ή μῶν.

AD EANDEM ALTERA.

EIS THN AYTHN ΕΤΕΡΟΣ.

Salve regina, mater misericordiae. uita. dulcedo, & spes nřa
χαῖρε δέωδινα, μῆτρε ἐλέous, ζωή. γλυκύτησ, καὶ ἐλπίσ ή μῶν

salutem. ad te clamamus. E uix exules filii. ad te suspiramus. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς εὐαστίζόμενοι πρόστεκτοι. πρὸς σὲ ἀπενίκοτος gementes & flentes in hac lacrimarū ualle. μη σε ἀξούτε καὶ θρηνήτε οὐ τῇδε τῷ πάτερι λαλεῖτε. οὐκέτι γάρ οὐκέτι. εἰα iam aduocata noītē. οὐκέτι ἐνcordes tuos oculos ad ἄγε δὴ σωτήρε οὐκέν, οὐκέτι αὐλάχχους συὸφθαλμοὺς ἐφ' nos conuerte, & IESVM benedictum fructum uentris tui οὐκέτι εἴπισσεν, καὶ τις οὖν τὸν λογικόν περὶ τὸν καλόν σου post exilium hoc nobis ostende. o clemens, o pia μῆτέ πών ὁδοί σείαν ταύτην, οὐκέν αἰδεῖσον ὡς ἐπιτίκε. οὐκέτι αὐλάχχε ὑλυνασμένη παρθένε μαρτία. o dulcis uirgo maria.

Σύμβολον τῶν ἀπόστολων. Symbolum Apostolorum.

Credo in unū deū patrem omnipotentem factorem cœli & terræ. visibiliū φ' oīum, & iuisibiliū. & in unū dñm Iesū Xp̄m γῆστρῶν τε πάντων, καὶ ἀράτων. οὐκέτι αὐτοῦ κύριον ιησοῦ χεισὸν, filium Dei unigenitum. ex patre natum ante ψυχὴν τὸν θεοῦ τὴν μονογενὴν, τὸν ἐκ τὸν πατέρος γεννηθέντα πρὸ omnia secula. lumen de lumine. Deum uerum de Deo πάντων. τῶν οὐρανῶν. φῶς ἐκ φωτὸς θεοῦ ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ uero. genitum nō factum cōsubstantialē patri. per quem ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιθέντα, ὁ μούσον τῷ πατεῖ, δι' οὗ τὰ omnia facta sunt. cui propter nos homines & propter no πάντας ἐγένετο. τὸν δὲ οὐκέτι αὐθεώπον, καὶ δέ τῷ οὐκέτι με stram salutem descendit de cœlis. & incarnatus ē de spiri τὸν αὐτούτοις κατελθόντα ἐκ πῶν οὐρανῶν, οὐκέτι μετέντα ἐν πνεύ tu sancto & Maria Virgine, & homo factus est. crucifixus ἀντὶ μαρτίου, καὶ μαρτίος τῆς πρὸ θεοῦ, καὶ cū ανθρωπόταντα. σαντο fixus' que p nobis sub Pontio Pilato. & passus & sepultus est. θέντα περὶ οὐρανῶν ἀπὸ ποντία πλάκην, οὐκέτι πανθόντα, οὐκέτι ταφέντα, & surrexit tertia die secundum scripturas, & ascendit in καὶ αἰασάντα τῇ τείχη μέραντα τὰς γραφὰς, καὶ αἰελθόντα εἰς cœlos & sedet a destris patris. Et iterum σὺ οὐρανούς, καὶ οὐκέτι οὐρανον ἐν δέξιῶν τὸν πατέρος, οὐκέτι πάλιν uenturus est cū gloria iudicare uiuos & mortuos, cuius regni δέκατον μέτα δέκαντα τριάντα, καὶ τεκρούσ, οὗ τῆς βασιλείας

non erit finis. & spiritum sanctum dñm significantem, qui
οὐκ ἐστι τέλος. καὶ ἀπὸ πνεύματος αὐτοῦ, τὸ οὐρανοῦ, τὸ χωροποιὸν, τὸ
ex patre & filio procedit, Qui cū patre & filio si-
ēt τῷ πατρὶ, τῷ γονεῖ, τῷ σύνομον, τῷ πατερὶ καὶ μετ' αὐτῷ συμ-
mul adoratur & conglorificatur, qui loquaciam est per prophetas. in
προσκυνούμενον, καὶ σωδεξαλόμενον, καλησσαν δὲ τὸ προφῆτα, εἰς
unā scām catholicam & apostolicā ecclesiam. Cōfiteor unū
μίαν ἀγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. ὁ μελοτῶν
baptisma in remissionē peccatorū. expecto resurrectiōem mortuorum
βάπτισμα εἰς τὸν ἀμαρτιῶν. προσδοκῶ αὐτίσσασιν νεκρῶν,
μελοντος αἰώνος. & uitam uenturi seculi.

Eυαγγέλιον τὸ ἄγιον Ιωάννου. Euangeliū sancti Ioannis.
In principio erat uerbū, & uerbū erat apud deū & deus erat uerbū
Εν αὐτῷ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.
hoc erat ī principio apud deū omnia per ipsum facta sunt. & sine
οὐρανοῖς οὐ αὐτῷ πρὸς τὸν Θεόν. πάντα δὲ αὐτὸς ἦν εἰγένετο, καὶ χωρὶς
ipso factū est nihil quod factū ē. In ipso uita erat, & uita erat lux
αὐτὸς ἐγένετο ὅπερ εἴη, ὁ γένεσις. οὐ αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ζωὴ ἦν τὸ φῶς
hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam nō com-
πνον αὐθεόπων, καὶ τὸ φῶς οὐ σκοτία φαίνεται, Σὺ οὐ σκοτία κατὰ οὐρα-
phēderūt. fuit homo missus a deo. nomen ei
τέλαβεν. ἐγένετο αὐθεόπως ἀπεσταλμένος παρὰ τὸν Θεόν, ὃνομα αὐτῷ
Ιωάννες. hic uenit in testimonium, ut testificaretur τῷ lumine,
Ιωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρῇ τῷ φωτὸς.
nō erat ille lux, sed ut testificaretur deo. Erat lux
οὐκ ἐκεῖνος τὸ φῶς, αὐτὸν μαρτυρήσῃ περὶ τὸ φωτός. οὐτοὶ
uera q̄ illumiñat oēm hominē uenientē in hūc mundū.
τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζει πάντα αὐθεόπων δόχειμον εἰς τὸν κόσμον.
in mundo erat & in mundus per ipsū factus est, & in mundus eum nō
εἶπε τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δὲ αὐτὸν ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν δὲ
cognouit. In p̄priā uenit, & sui eum non receperūt. Quotquot
ἐγνω. εἰς τὰ ἱδιαῖς λόγους, καὶ οἱ ἱδιοι αὐτὸν δὲ παρέλαβον. οὐτοὶ
aut̄ receperūt eū, dedit eis potestatē filios dei fieri credēti
δὲ ἐλαβον αὐτὸν, ἔσωκεν αὐτὸν ὑβρίσαν, τέκνα τὸν γένεθλιον, ωῖς πιστού-
bus in nomine eius. q̄ nō ex sanguinibus neq̄ ex uoluntate car-
nioris εἰς τὸ ὃνομα αὐτοῦ οἱ οὐκέτι αἴματος, οὐ δὲ ἐκ τελείματος σαρ-

nis, neq; ex uoluntate uiri. sed ex deo nati sunt. Et uerbum caro
κύος, ou' δὲ ἐκ θελήματος αὐτὸς, ἀλλ' ἐν θεῖ γένεσι ϕυσικόν. καὶ λόγος σὰρξ
factū est, & habitauit in nobis. & uidimus gloriam eius gloriā
ἐγένετο, καὶ εοκάτωσεν ὑπὸ μηνὸν, καὶ ἐθεωρατο πάντα τὰ οὐρανά, δόξα
quasi unigeniti a patre plena gratiæ & ueritatis.

ὡς μονογενοῦς πρὸ πατρὸς πατέρα χάριτος καὶ ἀληθείας.

AUREA CARMELA PYTHAGORAE.

ΧΡΥΣΑ ΕΓΗ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Immortaleis primum deos lege, ut dispositi sunt,

Αθανάτων μὲν πρώτα θεοὺς νόμῳ, ἀνθράκεντοι,
Cole, & uenerare iusurandum. deinde Heroes militie

τίμα καὶ σέβου ὅραγν, ἐπειθῆρωας ἀγανός.

Et terrenos uenerare dæmones legitime sacrificans
τούς τε ιατραχθούσας σέβου θείμονας σύνομα φέρων.

Et parenteis honora, & proxime cognatos.

Τούς τε τονέο τίμα, τούς τ' ἄγχιστον κατατάσ.

Sed ex aliis uirtute fac amicum, qui optimus sit.

Τῶν δ' ἀλλων αρέτην ποιεῦ οἴλον, ὃς τις αρίστος.

Benignis autē pare sermonibus, operibusque utilibus.

Γραέσοι δὲ εἶκε λόγοις, δρῦποισίτ' ἐπωφελίμοισι.

Neq; odio habe amicum tuum peccati causa parui

μήδε ἔχθρε οἴλον σὸν ἀμαρτάδος ἐνενεγκεκρῆς,

Quoad possum. posse enim prope necessitatem habitat.

Οφρα δύνη. οὐτοις γαρ αἰάκης ἐγύρινος.

Hæc quidem uescito, sed dominari assuesce hisce,

Ταχεῖα μὲν οὐτως ἴσθι, ορατεῖν δὲ εἰδίξεο πῶνδε,

Ventri primum, & somno, luxuriæque,

Γαστρὸς μὲν πρώτης, καὶ ὑπου, λαγνείης τε,

Et iræ, facies autem re turpē nunq; neq; cum alio,

Καὶ θυμοῦ. πρόξεις δὲ αἰχρόν ποτε μήτε μέτ' ἀλλου,

neq; separatim. omnium autem maxime, pudeat te tui ipsius.

Μήτ' ἴδιη. πάντων δὲ μάλιστ' αἰχρύεο σωτόν.

Tum iustitiam exerce opereque, uerboque.

Εἴ τα δικαιοσύνας οὖσαν δρῦπα πλέω τε.

neq; stulte te ipsum habere in re ulla issuesce.

Μήδε ἀλεήσως σωτὸν ἔχειν πεὶ μηδὲν ἐθίζε.

sed scito,

λαλάγνωθι

pecunias autem a-

χήματα

Quot'q̄ diuinis fortunis mortales do-

ῦσιν

curare autē decet quoad possis. sic autem considera.

iādīc dī tōtī. θόσον δύνη. ὥδε dī φράξου.

bonis, istorum multum fortuna præbet.

οὐ πάντα

multi autem hominibus sermones, mali'q̄ & boni

παλοὶ dī

accidunt

προσπίπτοντος

implicari te ipsum. mendaciū autem si quod dicatur,

εἴργειαν σωτάν.

ἀνθρώποισι λέγοι μειλοίτε, καὶ εἰδοῖ

πράσινος, ὥν μήτ' εἰκαλίσεο, μήτ' αὖτε

πράξις i'χ'. ὁ dī τοι ἐρέω, ἀδι παντὶ πλέονται.

nullus neq̄ uerbo te decipiat, neq̄ re

μηδεὶς μήτε

fac, neq̄ dic, quod tibi non melius eit.

πρῆξαι, μήδ' εἰ πεῖν, ὁ, πι τοι μὴ βέλτορόν ῦσι.

consule autem ante opus, ne

timidi

sed ea perfice, quæ te non postea dolore afficiat.

ἀλλὰ τάδ' εἰ πλέον, ὁ σε μὴ μετέπειτ' αὐτὸν.

fac nihil eorum, quæ non scis, sed docere

προιοτε dī μηδὲν, πῶν μὴ πίσασαι, ἀλλὰ σιδερόν

Quæcumq̄ necesse est, & delectabilissimam uitam sic perages.

σαν

neq̄ sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet,

οὐδὲ γένεσις τῶν σῶμά ἀμέλειαν

moriendum esse fato cōribus.

ώς θαύειν πέπρωται ἀπασ.

possidere anima, aliquando perdere.

χείματα dī

Quot'q̄ diuinis fortunis mortales do-

ῦσιν

hoꝝ q̄ncūq̄ partem habeas, æquum animo fer. neque ægre feras.

τὸν μοῖραν ἔχεις, πράσινος φέρε, μή dī ἀγανάκτει.

īādīc dī tōtī. θόσον δύνη. ὥδε dī φράξου.

bonis, istorum multum fortuna præbet.

οὐ πάντα

multi autem hominibus sermones, mali'q̄ & boni

παλοὶ dī

accidunt

προσπίπτοντος

implicari te ipsum. mendaciū autem si quod dicatur,

εἴργειαν σωτάν.

ἀνθρώποισι λέγοι μειλοίτε, καὶ εἰδοῖ

πράξινος, ὥν μήτ' εἰκαλίσεο, μήτ' αὖτε

πράξις i'χ'. ὁ dī τοι ἐρέω, ἀδι παντὶ πλέονται.

nullus neq̄ uerbo te decipiat, neq̄ re

μηδεὶς μήτε

fac, neq̄ dic, quod tibi non melius eit.

πρῆξαι, μήδ' εἰ πεῖν, ὁ, πι τοι μὴ βέλτορόν ῦσι.

consule autem ante opus, ne

timidi

sed ea perfice, quæ te non postea dolore afficiat.

ἀλλὰ τάδ' εἰ πλέον, ὁ σε μὴ μετέπειτ' αὐτὸν.

fac nihil eorum, quæ non scis, sed docere

προιοτε dī μηδὲν, πῶν μὴ πίσασαι, ἀλλὰ σιδερόν

Quæcumq̄ necesse est, & delectabilissimam uitam sic perages.

σαν

neq̄ sanitatis circa corpus negligentiam habere oportet,

οὐδὲ γένεσις τῶν σῶμά ἀμέλειαν

χρή, bb

Sed potius mensuram, & cibi, exercitiorumque
amorē potū te mētōv, καὶ σίχν, γυμνήσιων τε
fac. mensurā autē dico eam, quæ taliter ore non afficiat.
ποιεῖσθαι. μέτόv οὐτούτοις, οὐδὲ μηδὲ αὐτήσι.
afficiet autē uiueniam dum habere purum. firmum.
εἰδίζου δὲ λίανταν εἴχειν ισθαρέας. ἀθευπτόν.
Et caue ea facta, quæ inuidiam habeant.
καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖ, οὐ πόσα φεύγοντα ἵχα.
Ne expende præter tempus, tanquam bonoru nescius.
μὴ δεπάναι παρὰ καρὸν, οὐ ποια ισθαρέας,
neque illiberalis sis. mensura omnibus in rebus optimis
μήδελαθός θεός. μέτόv δὲ άδι πάσιν αῆτον.
fac autē ea, quæ te non lædant. considera autem ante opus.
πρῶτος δὲ ταῦθ' , αὐτούς μὴ βλάψῃ. λόγου δὲ πρὸ δρόπου
neque somnum mollibus in oculis suscipe
μήδελόπου μαλακοῖσιν εἴσοδον δύμασι προσδέξαθε,
ante, quam diurnorum operum ter unumquodque percurras.
πρῶτον οὐδὲ μηδὲ πάνταν δρόπου τείσεις εἰπλαθεῖν.
quo transgressus sum? quid feci? quid mihi decens non perfectū est?
πᾶ παρέβην; τί δὲ ερεξα; τί μοι δέοντα οὐκ επελέθη;
incipiens a primo, percurre & quæ postea.
αρξάμενος δὲ αὖτο πρώτην, επέξιδι καὶ μετέπειτα.
mala quidem opus, dole, bona uero, lætare.
δειλὰ μὲν εἰπούμενος, επιστηνότο. χρυσάδε, τούτου.
hæc labora, hæc meditare. hæc oportet cupere te,
ταῦτα σε τῆς θείης αρπετῆς εἰς ιχνια θίσει,
næ per nostræ animæ dantem quaternionem
ναὶ μάτιον αὔμετέρα ψυχᾶ παραδόντα πεζακτύν
fontem pérennis naturæ. sed uade ad opus,
παραδίνοντας αὐτάκου φύσιας. ἀλλ' δρόχεν εἴσοδον δρόπου,
deos precatus ut perficiant his autem impetratis
θεοῖσιν επενδέμενος τελέσαι. χύτων δὲ ιραπίσιας,
cognosces immortaliumque deorum, mortaliumque hominum
γνώση ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τε αὐθρώπων

consistentiam, ut singula prætereunt, ut'q; tenentur.
σύσασν. ἦ πέπλος διδρόχει ται, ἦ περιάτειται.
cognosces autem quatenus fas est, naturam in omni similem,
γνώσῃ δὲ τὸ φύσις ὅστις, φύσιν περὶ πάντος ὄμοιν,
ut neq; insperanda ipsores neq; tecum ad lateat.
ὦς τέ σε μή τε ἀξέλπητος λαπίζειν, μή τέ λήθειν.
cognosces autem homines spontanea detimenta habenteis
γνώσῃ δὲ αὐθρώποις αὐτοῖς αἱρετα πάματ' εἴχυτας.
miséri, qui bona prope cum sint, non uident,
τλίμονος, ὅπ αὐτῶν πέλαξ ὅντων, οὐκ εἰρωτών,
nequacumque rationem autem malorum pauci norunt.
οὐκέτε κλύουσι. λύσιν δὲ ιακών παῦροι σωίζοι.
tal fortuna mortalium lædit menteis. hi sed cylindris
τοῖς μοῖρας βροτοῦ βλαχίπται φύλασσοις. οἵ δὲ κυλίνδροις
ex aliis in alia feruntur, infinita documenta habentes.
ἄλλοτε πάλλα φορούσι, ἀπέρονα πάματ' εἴχυτε.
molesta enim comes lis nocens latet,
λιγρή γαρ σωσταδός δρις βλαχίπτουσι λέληθε,
insita. quam non oportet te adducere, sed cedendo fugere.
σύμφυτος, οὐδὲ οὐδεὶς προσάγειν, ἐκενταί δὲ φύγειν.
Iupiter pater, uel a multis malis quiescas omnes,
ξεῦ πάτερ, οὐ πολλῶν τε ιακών παύσεισθαί πάντας,
Vel omnibus ostendas, quamnam sorte utantur.
ἢ πάσιν δείξεις, οἴω τῷ θείου χρῆσαι.
Sed tu confide, quoniam diuinum genus est portalibus.
ἀλλὰ σὺ θαρρεῖ, εἰπεὶ θεῖον γένος βροτοῦ.
Quibus sacra afferens natura ostendit singula.
οἷς οὐδὲ προφορούσα φύσις δείκνυται εἴησα.
Quorum siquid tibi curæ est, uincas quæ te iubeo
ὦν εἴσοι τί μέτει, οὐρανοῖς δὲ σε κελάσω
medicando, animam autem laboribus istis liberabis.
ὕπαικός, ψυχὴν δὲ σύνων ἀπὸ πῶνδε συκόσκεται.
sed abstine ciborum, quos diximus, in que purgationibus,
ἀλλ' εἴργου βρωτῶν, οὐ εἴπομεν, εἴπει ιαθαῖ μοῖς,
in que liberatione animi dijudica, & cōsidera singula,
εἴπει λύσει, ψυχῆς οὐρανον, καὶ φράζε εἴησα,

aurigā iudicium constituens de super optimum.

ἵνιοχον γνώμην σήσας οὐδέ πότε θεοί τοι.

cū autem relicto corpore, ad aethera libatum iueris,

ἵνδι απόλειψας σῶμα, ἐσ αἰθέρι εἰσεπεπλαθός,

Eris immortalis & incorruptibilis, non amplius mortalis.

ἔως μέθανατος θέσσα, αποφυγός, οὐκέπι θυητός.

Finis aureorum Canarium Pythagoræ.

Τέλος τὸ χρυσῶν ἐπών τοῦ Γυθαγόρου.

VERVS IN PHOCYLIDEM.

ΣΤΙΧΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Phocylides decentem uiuens uitam,

οφων λίθῳ δύπεπή ξύσας βίον,

Vt Christi discipulus, ut apostolus magnus,

ώς χειρομύνης οὖς απόστολος μήτας,

Vt auditor dei uaticiniorum.

ώς ἀνροατής, τῷ Θεοῦ θεωρομάτων.

Et Antistes optimorum operum.

καὶ μυσατωρός τῶν ἀείσων πρακτέων,

Euangelice hæc dicit & scribit,

βαπτικῶς ταῦτα λαλᾶ καὶ γράφει,

utilia existentia iis, qui in uita.

Οὐχισα τυγχάνοντα τοῖς οὐ πῷ ζίω.

IN EVNDEM ALTERI.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΤΕΡΟΙ.

Hæc iustitiis iustis dei consilia declarat

ταῦτα οὓς δίκαιος θεοῦ Σουλδύματα φαίνει

Phocylides uirorum sapientissimus, diuina dona.

Φων λίθος αὐθοῶν δοσφώτατος, δλβια σῶρα.

Phocylidis poema admonitorium.

Φων λίθον ποίημα νον θεπικόν.

Νεφ πυρτια furare, νεφ masculam uenerem excita.

μήτε γαμολοπέν, μήτε αρσενεί πέντε θείνειν,

νεφ fraūdes sue. neφ sanguine manum pollue.

μήτε δίλειθράπτεν, μήτε αἴματι χείρα μείνειν.

ne ditare iniuste. sed ex iustis uiue.

μή πλαστεν ἀδίκως, ἀλλ' οὐδὲ δίογκειν.

Contentus sis præsentibus, & alienorum abstine.

αρπαιδου παρετην και αλοτειων απιχωσα.

Mendacia ne dicas, sed uera omnia loquere.

γνωστα μη βεβην, επιτυμα παντα απιχωσα.

Primum deum cole, deinde autem tuos parentes.

πρωτα θεον τιμα, μετεπειτα δε σειο γονιδεον.

Omnibus iusta tribue, neque iudicium in gratiam trahe.

πασι δικαιονεμειν, μηδε νεκρον εσχατην ελιξι.

neque repellas paupertatem. iniuste ne iudices personam.

μη ειναις πνιν αδικως μη ιρινε πριστον.

Si tu malo aueris, te deus postea iudicabit.

μηδεικως διηγονται, σε θεον μετεπειτα διηγονται

Testimonium falsum fuge. iusta loquere.

μαρτυριν ψευδη φθυγειν, τα δικαια απορευειν.

Virginitatem custodi. fidem uero in omnibus serua.

παρθενιν τηρειν, πιστον αλι πασι φυλασσειν.

mensuras tribue iustas. bona autem mensura in omnibus.

μετα νεμειν τα δικαια, ηγελθειν αντι μετον απασι.

Bilancem ne feri alterius, sed equam trahe.

σαθμον μη ιρουειν επιροζυμην, αλισσον ελιξι.

Neque peieres, neque inscienter, neque sponte.

μητ επορκησης, μητ αγνωσης, μητε εκοντη.

Peieratorem odit deus immortalis, quicunq*uis* iurauerit.

ψευδην συγει θεος αβροπος, οσ της μητη.

Semina ne furare. execrandus quicunque fecerit.

αφερματα μη κλεπταιν, επαργασμος οσ της αφειται.

mercedem laboranti da, ne preme pauperem.

μαδιν μοχθησαντι διδυ, μη θλιβεπειητα.

linguae mentem adhibe. celandu uerbū in mentibus tene.

γλωση νοω εχειν, κρυπτον λεπον ει φρεσιν ιχθυ.

neque iniustu facere uelis, neque iniustitiam facere sinas.

μητ αδικειν εθελης, μητ ου αδικοωτα εαση.

mendico statim da, neque cras ueni dicas.

πιστωχωδει διθυς διδυ. μηδε αυτειν ελθειν επης.

implens tuā manū, misericordiam indigenti præbe.

αληφωσας σέο χειρα, ελεον χριζοντι παραχου.

peregrinū in domum suscipe, & cæcum duc.

αὐτοῖς εἰς οἴκου δέξαι, καὶ τυφλὸν ὁσπεῖον

Naufragos miserare, quoniā nauigatio est incerta.

ταῦτας οἱκτείροις ἐπὲι πλόον λαβεῖσθαι.

manum lapsō salua uero permiserunt utrum.

χεῖρα πεσόντι λίδην, σοντι αὐτοῖς πείσατον αὐτοῖς.

Communes passiones omniū uita, trochus, instabiles diuitiae.

κοινὰ πάντη πάντων φίος, θεός, σατος ὄλβος.

Diuitias habens, tuam manum egenis porrige.

πλοῦσι ἔχων, σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὅρεξον.

quæ tibi dedit deus, ex iis indigentibus præ-

ᾶν. Καὶ θεοί θεοί, πάντων χριζοισι παράχρου.

sit communis uniuersus uictus, & concordia omnia.

ἔστω νοιος ἀποσ ο βίος, καὶ ὁμόφρονα πάντα.

ensem accingitor nō ad cædem, sed ad defensionē.

Ἄγριος ἀμφιβαλεῦ μὴ πέριφόνοι, αἵματις ἀμώμα.

utinā aut nō egeas neq; iuste, neq; iniuste.

Εἴ τε μὴ χρήσοις μήτ' αὔρα, μήτε ἀδίκως.

si enim occidas inimicum, tuā manum polluis.

Ηταρά ἀποκτένθο ἔχερὸν, σίο χεῖρα μιάνεις.

agri uicinantis abstine, neq; transgrediaris.

ἀγροῦ γειτνεύοντος ἀπόχω, μήδε ἀρένπορβης.

omnium modus optimus, prætergressiones uero malæ.

πάντων μέσην περίσσον, οὐδὲ βασισε δέλεγναι.

neque ullum cōsentem fructum lædas arui.

μηδέ τινα μεγάλην ιατρὸν λαβέσοις αρρώρης.

sunt æquihonori aduenæ inter ciues.

ἔστω μότιμοι ἐπίλυθοι τοι πολιάται.

omnes enim paupertatem experimus multiuagam.

πάντες ηταρά πενίας περάρματα τῆς πολυπλάκτου.

regio uero nullū firmum habet solum hominibus.

Χάρη δέ οὐτι βέβαιον ἔχει πέδην αὐθρώποισιν.

Avaritia mater malitiæ uniuersæ.

Η φιλοχρηματική μήτερ ιακέτης ἀπόσις.

Aurum semper dolus est, & atgentum hominibus.

Χρυσός ἀεὶ δηλεσθεῖ, οὐδὲ γυρος αὐθρώποισιν.

ο aurum malorum princeps uitiperda, omnia minuens.

χρυσὲ ιακὼν χιγὲ, βιοφέρε, πάντα χαλέπων.

Vt inam non moribus essem noscumentum amabile.

εἴθε σε μή θνητόν, νίστας πήμα ποθεινόν.

tua enim causa pugnæ φραδε'φ, cædes'φ.

οὐλαρέκηπι μάχαιτε, λειλασίσετε, φόνοιτε.

inimici uero filii parentibus, fratribus germanis.

έχθρα δὲ τέκνα γονέσιν, ἀδελφοῖς σωμαίμοις.

ne alterum cæles corde intellectum, alia dicens.

μήδ' εἴ τόδον οὐδεὶς γαδίη νίσιν, ἀλλ' αὐτούσιν.

negligit lacrimas polypus secundum locum muteris.

μήστος πεζοφυῆς πολύποιων χωραν αμείβει.

* qui sponte iniurius est, malus uir, sed ex necessitate,

οὐ πειράκων ἀστικῆς, ιακώδης αἰνέ. ἀλλ' οὐ πάκης,

non dicam finem. consilium autē dirige cuiuscumque.

οὐκ δέω Τίτλος· βουλὴν δὲ διδύτε εἰσόν.

neque superbi sapientia, neque robore, neque in diuitiis.

μὴ γαυροῦ σοφίη, μήτ' ἀλιῆ, μήτ' αἱ τάλουρι.

unus deus est sapiens. fortis simul & prædiues.

εἰς οὐδεὶς σοφὸς. δύνατος ἀμάκαι πολύολβος.

neque præteritis malis consumetuum cor.

μήδε παιγοιχομίοισι ιακοῖς Κύρου πέδηντε,

non amplius enim potest factum esse infestum.

οὐκ εἴπι γαρ δύναται τετυγμένον εἶναι αὐτούς.

ne sis præceps ad manum, frena uero feram.

μὴ προπετῆς ἐσχεῖρα, χελίνουδ' αὐγεῖον δρυνίν.

sæpe enim percutiens, inuitus necem perfecisti.

πολάκι γαρ τάληξας, ἀέκων φόνον διεπέλεας.

sunt communes passiones nihil magnum, neque superbum.

ἔστω κοινὰ πάθη, μηδὲν μέγα, μήδ' ὑπέροπλον.

non bonum, abundans est mortalibus utilitas.

οὐκ ἀγαδόν, τάλεονάλον ἔφυθηκοισιν ὄντεαρ

multæ enim delitiæ ad immoderatos trahunt amores.

ἴσθλη δὲ Κυψή, πέτσαμέζους ἐλκει δρῶτας.

superbificant uero multæ diuitiæ, & ad iniuriam augent.

ὑψωχεῖ δὲ ο πολὺς τάλουρος, καὶ εἰς ὑβριν αἴγει.

furor subiens insaniam exitialem parat.
τὸν μὸν ὑπὸ χρήστος, μανίν ὀλούφερονα καὶ τι.
ira uero est appetitus, supergrediens autem iracundia.
ὅργη δ', ἔστιν ὅρεξις ὑπὸ βαίνουσα μῆνις.
æmulatio bonorum bona, malorum uero mala.
ζῆλος τῶν ἀγαθῶν, οὐδὲ φάγων δ', ὑπόργος.
audacia malorum perniciofa, multū uero auget bona laboranteis.
τόλμα μηκῶν, ὄλον. μέγας φέμαδος ἐαθλὰ πονητας.
honestus amor uirtutis, sed ueneris dedecus auget.
πέμπτος δρός αρετῆς, δὲ κύπευθος αἴδος ὀφέλαι.
iucundus, mitis vocatur inter ciuitates.
ἡδὺς, ἀγανόφρον κακλίσκεται σὺ πολιάτους.
mensura comedere, & bibe, & fabulare.
μέτων μὲν φαγέειν, καὶ πᾶν, καὶ μυθολογεύειν.
omnium mensura optima. excessus autem malus.
πάντων μέτον αρέσον, ὑπὸ βασιν δ' ἀλεχνή.
ne inuidas bona sociis, ne notam inuaseris.
μὴ φενέοις ἀγαθῶν ἐπάροις, μὴ μῶμον αἰάψις.
inuidi coelestes & inter se sunt.
ἀφενοι οὐρανίδαι, καὶ σὺ αἱλύλοισ τελέθοισιν.
non inuidet luna multo melioribus solis radiis.
οὐ φενέει μήνις φλὺς νερίσσοντι λιον αὔγει,
non terra coelestibus sublimitatibus, inferius existens.
οὐ χώρα οὐρανίοις ὑψώμασι, νόρθει ἐθοι.
non flumina τε πορibus. semper autem concordiam habent.
ἢ πολιοὶ πλαγεῖσιν. οὐδὲ δὲ ὁμότοις ἐχοισι.
Si enim discordia beatis esset, non staret cœlum.
εἰ γάρ δρός μακρέασιν ἔην, οὐκ δὲ πόλος ἔστι.
temperantiam exerce turpibus operibus abstine,
σωφροσύνη δὲ ἀστεῖν, αὐχρών δὲ δρός τον ἀπέχεισι.
ne imitare malitiam. iustitia uero deleto vindictam.
μὴ μεμονηκότη τοι, δίκη δὲ ἀπόλειφον αἵματα.
Persuasio enim utilitatem, lis uero litem regenerat.
πειρῶ μὲν γαρ οὐεισφ, δρός δὲ δρός τον αὐτιφυτεύει.
ne crede citissime, ante quam nere finem uideas.
μὴ πίσενε τάχισα, πολὺ ἀβεκέως πέρας ὄψι.

vincere bene operanteis in pluribus decet.

νηγής οὐ δύσοντες ἀδικεόντες καθίκει.

bonum hospitare potius frugalibus mensis,

καλέντες ευνίζειν τούτοις λιταῖς Σαπτέμβριος,

quā plurimis dolosis, morantibus inter tempus

ἢ πλείσταις, δολίαις, βραχυνούσαις πάρα πολὺ.

nunquam fœnerator amarus fias καὶ pauperi.

μηδέ ποτε χρήσης πιεῖσθαι πένητι

neque quisq; aueis nidi simul omnes accipiat

μὴ δέ τις δύνιθασθαι λαλίης ἄμα πάντας ἐλέωθω.

matrem uero aliquas, ut habeas rursus ipsius pullos.

μῆτρας δὲ εἰπρολίθης, οὐδὲ χρηστὸς πάλι τῆς θεοπούσης.

nunquam iudicare imperitos uiros finas.

μηδέ ποτε πρίνεις ἀδείμονας αὐθαδος ἐάσῃς.

sapientiam sapiens dirigit, artes uero coartifex.

πώσοιν σοφὸς ιδύει, τέχνας δὲ δύμόπτερος.

non capit magnam doctrinam indoctus audiendi.

οὐ χωρεῖ μεμάλινον διδεχθέντος ἀπίσθετος ἀκούειν.

non enim sane intelligunt nunquam bona edocti.

οὐ γαρ δὲ νοέουσος οἱ μηδέ ποτε ἐσθλὰ καθόντες.

neque mensipetas assentatores fac socios.

μήδε Σαπτελογόρους κόλαψες ποιεῖσθαι τούτους.

multi enim potus & cibi sunt sodales

πολοὶ γαρ πέσοις καὶ βρώσιόσ εἰσιν ἐπαύεται.

tempus captantes ut satiari possint

καὶ πεύοντες ἐπὴν κορέσσασθαι τούτον.

dolentes uero paucis, & multis, omnes inexpletati.

ἀχθόμενοι δὲ ὀλίγοις, καὶ πολοῖς, πάντεσσιν ἀπληστοι.

populo ne crede multimoda est turba.

λαῶς μὴ πίσευε, πολύζοπός δέντος ὅμιλος.

populus, & aqua, & ignis, irretentilia omnia.

λαῶς, καὶ ὑδωρ, καὶ πῦρ, ἀναπάχυτα πάντα.

neque frustra apud ignem sedens diminuas carum cor.

μήδε μάτην ἀδιπήσεις μεγίστης φίλον ἔχει.

mensuram uero fac deis. nam mensura est optima.

μέτρα δὲ τεῦχε θεοῖσι. δέ μέτρον δέσιν ἀεισον.

terram impetrare insepultis mortuis.
γαῖας ἐπιμοιχαδεῖται πάρχυσις νεκύεστ.
ne tumulum mortuorum refodias, neque non uidenda
μὴ τύμβον φθιμέων αὐρύξησ, μὴ αἴστα
ostendas soli, & ἀμονικαν ιram excites.

λείξης οὐδεὶς καὶ σωρόν χόλον ἔρσης.

non bonum, compagem resoluere hominis.

οὐ καλόν, αέρι μονίν αἰναλόντον αὐθφώποιο.

& celeriter autē ex terra speramus in lucem uenire.

καὶ τάχα δὲ εἰ τάκης ἐλπίζοντο οἱ φάσοι θεῖν.

reliquiae defunctorum, postea uero dei

λέιψαις αἴποιχμίων ὅπιστος δὲ θεοὶ πλεῖστοι.

animi enim manent incorruptibles in mortuis.

ψυχαὶ γαρ μήμνουσιν ἀκίνειοι σὺ φθιμέοισι.

spiritus enim est dei usus mortalibus & imago.

πνῦμα γαρ θεοῦ χρῆστος θνητοῖσι καὶ ἐκών.

corpus enim ex terra habemus. & omnes ad ipsam,

οὐνακ γαρ εἰ τάκης ἐχμός, καὶ πάντες οἱ καὶ τὰ
soluti puluis sumus. aer uero iterū spiritum recipit.

λυόμνοι, κόνισ οὐρανού ἀνέρει διά πνῦμα δέδειται
diuitiis ne parcas. memento quod mortalis es.

πλούτου μὴ φείδου. μέμνησθε θνητοῖς οὐ πάρεχεις.

non licet apud Plutonem diuitias habere, & pecunias ferre,

οὐκ εἶναι οὐδὲ οὐλόβολος οὐχι πνῦμα δέδειται.

omnes aequales mortui. animis uero deus dominatur.

πάντες οὐνακ θνητοῖς. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεὺς.

Communia tecta domorū, æternā, & patria infernus.

κοιναὶ μέλαθρα δόμων, αἰώνια καὶ πατεῖς αἴσια.

comunis locus omnibus, pauperibus, & regibus.

ξῶσ Χωρος ἀπασι, πένησ τε, καὶ βασιλῆσιν.

νοῦ multum homines uiuimus tempus, sed ad tempus.

οὐ πολαῖται θρωποὶ ξῶσι χρόνον, αὶ μὲν οὐαρέν

animus usq; immortalis & insenescibilis uiuit semper.

ψυχὴ δὲ ἀθανάτος καὶ ἀγέρωστη παντός.

neque malis doleas, neque exultes gaudio.

μήτη οὐκοῖς ἀχθούσ, μήτ οὖν εἰπαγάλλεο χάρη.

sæpe inuita & sperantibus infidum.

πολάκις cù βιάζεται καὶ θαρρέαλεοισι ἀπίστοι.

tempori serui n contrafla uentis.

καὶ μὲν λαζόνειν δὲ πιπνέται αὐτέμοισι.

nocumentū & dolentibus mali soluti, uenit cito.

πῆμα καὶ ἀχθούσιοισι, οὐκοῦ λίπεται λυθεῖ φυσι.

ne magniloquentia rabiens, menter debaccheris.

μή με γαληγείης Τυφῶν, φύνα λυαρθέας.

benelloquentiam exerce, quae nālde omnes iuuabit.

δύεπίνηστον, οὐκέτι, ἢ τις μάλα πάντας ὄντει.

telum sanguineum, uiro incidentius est ferro.

ὅστοις, λέγος αὐτῷ Ζεὺστορόν θεοτήτου.

arma cuique tribuit deus, naturam aeripetam.

ὅστοις ἐκάστωνει μεθεός, φύσις ἡδράφοιτον.

auibus quidē multam uelocitatem, robur' q̄ leonibus.

ὅρνιστον μὲν πολὺν ταχυτήτα, ἀλιγάτε λέουσι,

tauris uero per se fusis cornibus, aculeos apībus

ταύροισθ' αὐτοχύροις κεράεσι, κένταροι μελίσσαις

innatum adiutorium dedit. ratio uero propugnaculū hoībus.

Ἐμφυτον ἀλικερός θεοκε. λέγος δὲ δρυμὸν αὐθρώποισι.

sed diuinæ sapientiæ ratio est optima.

πᾶσα δὲ θεοπνόσιν συφίης λέγος δέ τις αἴτιος.

melior fortis est sapiens uirtus.

βέλτορος ἀλιγάτορος εἴφη σεσφρομένος αἰνέ.

agros & urbes sapientia, & nauem gubernat.

ἀγρούς καὶ πόλιας συφία, καὶ τῆς νυστασίας.

non iustum cælare iniustum uirum impunitum,

οὐχ ὅστον οὐσιπέται διάτασθαι αὐτούς τοι τοι,

sed oportet maleficū auersari necessario.

ἀλλὰ χρὴ οὐκεδρυόντος ποτού πάσας αὐτοῖς.

sæpe commoruntur malis coaſſistentes.

πρλάκις σωθιόνοντι οὐκοῦσι οἱ συμπαρεόντες.

furum ne accipias furtuum uirorum depositum.

φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπήν αὐτοῦ παραδίκην.

utrique fures & receptor & furator.

ἀμφότοροι κλῶπες, καὶ οὐδεξάμηνος, καὶ οὐ κλέψασι.

portionem omnibus tribue, æqualitas in omnibus optima.

μοῖραν πᾶσι νέμεν, ισότης δὲ τοιν αἵειν.

incipiens parce omnibus, ne postremum indigeas.

αρχόντες φέρου πάντων, μὴ τέρπειν επιθύμης.

ne iumenti mortali cibum secundum mensuram sume.

μὴ κτήνες θιντοῦ βοηθατὰ μέζον ἔλιον.

iumentum uero si inimici occiderit in via, coalleua.

κτῆνος δὲ οὐ εἰχθροῖς πέσῃ ηγεθόδην, σωγείρον.

errantem que hominem, & mariuagum neque deuites.

τὸλαξόντες περιβοτὸν καὶ αἱ τοποὶ μηδὲ ὑπαλύξης.

melius pro inimico adipisci amicum bene.

βέλτον αὐτὸν εἰχθροῦ τυχεῖν φίλεν δύμενον.

incipiens malum abscinde, uulnus que sana.

αρχόντες τὸ κακὸν κόπτειν, ἔλιος τὰ κέσαδα.

neque feriuoram edas carnem, uelocipedibus uero

μὴ δέ πι θηλοβόρον σάκον ηρέας, αργύροις δὲ

reliquias linque canibus. a feris feræ edantur.

λέψανται λαπει πνοή. Θηρῶν δὲ ποσθρούσιν τοι.

uenena ne strue. magicorum libroru abstine.

φαρμακα μὴ πένθεν, μαγικῶν οἰκλων απίχθεα.

pueris tenellis ne corripias manum uiolenter.

ηπάχοις ἀπαλεῖσ μὴ μαρτυρεῖσα ρισίως.

fuge discordiam & litem, bello adueniente.

φεῦγε διτεσσίν καὶ εὖν, πολέμου προσόντος.

ne malo benefac eris. seminare æque est in mari.

μὴ κακὸν διδέξῃς, απειρεῖν οὐσιν εἰς τοιν πόντῳ.

operari laborans, ut ex propriis uiuas.

δρακόντη μοχθῶν, ὡς οἴδιον βιοτεύσῃς.

omnis enim mers uir, uinit furtiuis a manibus.

πᾶς γένος αὐτὸς αὐτὴν, ξώδη λοπί μων αὔριον.

neque alterius ex epulo edas reliquias mensæ,

μήδ' αἷμα παρεῖσθαις εἴδοις σκυβάλισμα Ταπέξης,

sed ex domesticis uictibus comedas incontumeliosus.

αλλ' αὔριον οἰκείων οἰόπων φάγοις αἰνύβεισος.

si uero quis nō didicit artem, fodiat ligone.

εἰ δέ ποτε δεδέηκε τάχιν, σκάπτοιτο δικέλλῳ.

est uitæ omne opus, cum laborare uelis.
Est si πάν δρόν, οὐ πάν μοχθέν ἐθέλησα.
nauta si nauigare uelis, latum mare.
νωπίλος εἰ ταλάντος, θέλεις, θέλασα.
si uero terræ labore gubernare, longa sanguina.
εἰ δὲ γεωπονίην μεθέπειν, μακρὰ τοι αὔρουρα.
nullum sine labore est mortalibus facile opus.
οὐδὲν αὖ διηγμάτου πέλει αὔρουρα πετές δρόν.
neque ipsis beatis. labor autem uirtutem ualde auger.
ζελῶστοῖς μακράρεος. πόνος δὲ αρετὴ μέγ' ὀφέλει.
formicæ terra reconditas relinquentes domos,
μύρμικος τοῖς μυχέρων προλελειπότες οἴκων,
ueniunt uictus egentes. quando rura
δρόχοι ταῖς βιόχιοι καχημένοι. ὅταντ' αὔρουραι
frugibus tonsa, fructuum implent areas.
λίτια ιδεάμεναι, ηγετῶν ταλάντων ἀλωάς.
ipsæ autem tritici nuper tritum onus habent,
οἵ δὲ αὐτοὶ προσοντεῖς ἀχθος ἔχοις,
aut ordeorum. semper uero ferens ferentem sectatur.
ἢ οἱ οἰδῶν. αἰδὲ δὲ φρέσων φορέοντα οἰώκει.
ex aestate ad hyemem cibum suum auferentes.
ἢ θρέος ψήλη χεῖμα. Σορῆν σφετέρην ἐπάγοντες
infatigabilē. genus autem paruum est multum laborans.
ἢ ξυτον. φῦλα δὲ δλίγον πελέθει ταλύμοχθον.
laborat autem aeriuada, optimilabor' φι αὐτοῖς
ηρίμηδε δὲ ἡ δρόφοιχος, αριστοπόνος πεμπλισα,
aut petræ curvæ per cauernam, uel calamis,
ἢ πέτης κοίλης ηεταὶ χηραμὸν, ἢ σενάκεαν,
aut quercus antiquæ super concauo intra aluearia.
ἢ οἴουσις ὠγυνίς ηεταὶ κοιλάδος εἰδοῖ σύμβλων,
examinibus infinitatem per flores cæridomificans..
σκέψεσι μυερότητα ηετ' αὖθεα ηεροδομοῖσα.
ne maneas cælebs, ne ingnominis pereas.
μη μείνῃς ἀγαμοσ, μη πως νόνυμος ὄληαι.
da aliquid naturæ & ipse. gigne uero rursus, sicut genitus es.
δός τι. φύσει ηεντος, τέκε. δὲ μπαλινός ἐλαχεύθης.

ne lenocineris Vxorem tuos filios polluis.

μή προστρέψῃσθος ἀλλαχεν, σίο τένα μαίνει.

non enim pariunt filios simileis mœchidæ cubilia.

οὐ γάρ τίτει παιδεῖς ὄμοίους μοιχηγεῖτε.

nouercam ne tange secunda cubilia patris.

μῆνις μή φαύετε, οὐδὲ τοια λέπτα γονῶν.

matrem uero sicut honora matris vestigia uadentem.

μητρός αὐτοῦ τίμα, τοια μητρός ιχνα βάζετε.

ne fororis in abhorrendum ueni cubile.

μή δέ ηφαιστείων ἐστὶ πότον ελθεῖ μελανήν,

neq; in pellicaribus patris cubilibus minicaris.

μήδ' ἂδι παλαιώσι παῖδες λεχέεστε μεσίν.

Neque mulier corrumptat infantem fœtum intra uentrem.

μή δέ γυνὴ φθάρη βρέφος ἐμβρυον εἴδοθε γαστός.

neque cū peperit canibus iaciat & uulturibus dilaniationeis

μή δέ τεκνούς κυσί φίψη, καὶ γυνὴ ελωρα.

neque quis suæ uxori prægnanti manum iniiciat.

μή δέ τις ἡ ἀλόχωτος εἰκύμονι χειραςτεῖται.

neque rursus prolioram unquā seca masculum puerum.

μήδ' αὐτὸν παιδεύοντα ποτὲ τέμνειν αρσενικούς,

neque brutis animalibus initiorum ad cubile ueni.

μή δέ λόγοις λόγοις βαπτίεται εἰς λέχον ελθεῖν.

neque iniuria afficias mulierem erubescendis cubilibus.

μήδ' ὑβείτε γυναικεῖς ἐπαιχνιώτις λεχέεστε.

neq; trāsgrediare cubilia naturæ in uenerem exlegem.

μή πατέτε δύνας φύσεως εἰς κύπριν ἀθεσμον.

neque ipius feris masculus complacuit ad coitum.

συδί αὐτοῖς θήρεας αρσηνή σωέβαλεν εἰς δύνην.

neque fœminæ cubile uirorum imitentur.

μήδε τι θηλύτροι λέχοι αὐτῶν μη μίσουστο.

neque in amore mulierum omnis tuas incontinentem.

μήδ' εἰς δύναται γυναικῶν ἀπας ἐδύσης ἀκράθειτον.

non enim amor deus est. passio uero obscura omnium.

οὐ γάρ δύναται θεός δέ, πάτερ δέ ἀδικηλον ἀπάντων.

neq; aut fratribus Vxorū ad strata accede.

μή δέ ηφαιστείων ἀλόχωτοι ἀδίδε μητραῖται.

ama tuam Vxorem. quid enim iucundius & melius
se regrete in alio genere. πί γαρ ήδύ τόν καὶ αρέτου
quam cum uiro mulier sapit cara senectam usque,
η ὅταν αὐθοι γυνὴ φρονέῃ φίλα γέρασε ἀχρι,
& maritus suæ uxori neque cadat in medio discordia.
καὶ πόσις ἐλόχῳ μήδε μπέσῃ αὐτῇ ρέκος.
neque aut quis indesponsatim per uim puellis permisceatur.

μὴ δὲ πιστεύεται βῆτη πούρησι μητίν,
neq; Vxorem malam tuis domibus inducas.

μὴ δὲ γυναικας σοῖσιν δίκαιοιν ἀγεθας.

seruis uero Vxori, malæ gratia causa dotis.

λαζάρεις δὲ ἀλόχῳ, λυγρῆς χάρειν εἴνειν φεροῦς.

equos generosos inquirere quidem in domum,

ἴσασθ δὲ σύγλεέδος λίξεθας μὲν οὐταὶ σῖνοι,

Tauros'q; alticeruices, sed catulos perferos,

ταύρους δὲ ψιτόνατας, ἀτὰρ συνλάκων παναγρίους,

ducere uxorem uero non bonam contemnimus desipientes.

γῆμαιδ' οὐκ ἀγαθήν δριδαιόμενοι ἀφρονέοντες;

neque mulier malum uirum renuit, si diues sit.

οὐδὲ γυνὴ οὐκον αὐθοραντει αφνεὸν ὄντα.

neque nuptiis nuptias alias ducas in nocumento nocumētū.

μὴ δὲ γέμω γέμον αλλον αὐγῆς, πίματι πίμα.

filiis nedifficilis sis, sed mitis est.

παισὶ δὲ μὴ χαλέπαινε ποῖσ, αλλ' ἵπιος ἴσθι.

Si uero quid puer peccet, prohibeat filium pater,

ἢν δέ πι παις αλίγη, κωλυέτω οὐταὶ μήτηρ.

uel ualde senes generis, aut populi seniores

ἢ καὶ πρεσβύταρι γενέσος, ἢ διμογέοντες.

ne in masculo filio nutri cincinni gratia capillum.

μὴ μὲν ἐπ' αρσενι παιδι Ζέφειν πλοιαρίδος χαίτην.

ne uerticem pllices. neque uittas tortuosas corymborum.

μὴ πορυφήν πλέξη, μήθ' αἱματαλοξά πορύμβων.

masculos non decet coma delitiae uero mulieribus.

αρσενι οὐκ ἐπίσκε πόμη. χλιδαὶ δὲ γυναιξι.

pueri aut pulchri custodi iuuenilem horam.

παιδὸς δὲ σύμμορφου φρεστῶν νεοτήσιον ὥρην.

multi enim inserviunt ad masculam militarem amoris.

πολοὶ γάρ λυσαντες πέρισσα μίγη δύωτος.
uirginem autem custodi multiclavibus thalamis.

πρθενικὸν δὲ φασε πολυκλέσιον θαλάμοισι.

neque ipsam usque ad nuptias ante ædeis conspicisti finas.

μηδέ μν αὖτε γάμων πέδμων ὀφθῆναι τάχος.

pulchritudo difficilis custoditu est liberoru parentibus.

ἴαμος δυστήρητος ἐφε πάντων τρέψει.

cognatis amorem tribus sanctamque concordiam.

συγκέντινοι λαζήτητα νέμοις, οσίην θόμονοισι

uenerare canos temporibus. cede uero senibus

αιδεῖδαι πολιορκοτάφους. εἶναι δὲ γέρουσιν

sede, & honoribus omnibus. ætati uero similem

ἔσθιε καὶ γεράσων πάντων. γετεῖ δὲ ἀτάχαντον

senem æqualem patris aequis honoribus uenerare.

πρέσβεις ὁμίλησι παῖδες ἵσται πιμάς γέραις.

uentris debitam portionem præbe seruis.

μαρτύρος ὄφελόμενον σαρμὸν παρέχου θεράποντα.

seruo ordinata tribus, ut tibi secundum animum sit.

θεύλῳ τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι οὐταδύμοο

signa ne scribas improperans seruum.

στύματα μὴ γράψῃς ἐπινειλίξων θεράποντα.

seruum ne lèdas quid maledicens ad dominum,

θεύλον μὴ βλαψήσῃς πηγαηγόρεων πέσαι αἰτα.

accipe ~~εὐ~~conium a seruo bene sapiente.

τηματοι βουλὴν παροίκεσθν δύφεροντος.

castitates animæ tuæ corporis sunt purgationes.

ἀγέναιοι ψυχὴς συ σώματές εἰσι οὐθαρμοί.

hæc iustitiae mysteria magna degentes,

τῶτα δικαιοσύνης μυστήρια, δια βιοντες,

uitam perficite bonam usq;ad senectutis limen.

Ζωὴν ἐκτελέοιτ' ἀγαθὴν μέχρι γέρακος ζει.

Finis

Phocylidis Carmīnum. & deo gratia.

τέλος τῶν τοῦ Φωκυλίδην ἐπῶν. Καὶ θεῷ δέξα.

Quoniam hebraicam linguam necessariam esse existimamus ad sacrae scripturæ cognitionem, nunc Alphabetum, & literarum combinationes, & alia quædam damus, quo legeret hebraice cōdiscatis. Deinceps institutiones Grammaticas, dictionarium, & sacros libros, si hæc placuisse cognouero, Deo uolente, dabis.

Valete.

Alphabetum Hebraicum.

Gimel	גִּימֶל	g	beth	בֵּית	b	Aleph	אַלְפָה	א
	גִּימֶל	גִּימֶל		בֵּית	בֵּית		אַלְפָה	אַלְפָה
uau	וֹיָן	u	he	חֵת	h	daleth	דָּלָת	ד
	וֹיָן	וֹיָן		חֵת	חֵת		דָּלָת	דָּלָת
teth	טֵת	t	heth	חֵת	h	zain	זָיֵן	ז
	טֵת	טֵת		חֵת	חֵת		זָיֵן	זָיֵן
lamed	לָמֶד	l	caph	כָּפָה	c	iod	יְוָדָה	ל
	לָמֶד	לָמֶד		כָּפָה	כָּפָה		יְוָדָה	יְוָדָה
sammeh	סָמֵךְ	s	nun	נוֹן	n	mem	מֵם	m
	סָמֵךְ	סָמֵךְ		נוֹן	נוֹן		מֵם	מֵם
zadi	צָדִי	z	pe	פֵּאָה	p	hain	עֵין	ע
	צָדִי	צָדִי		פֵּאָה	פֵּאָה		עֵין	עֵין
scin	שֵׁין	sh	ress	רֵישָׁה	r	cor	קֹוֶה	ש
	שֵׁין	שֵׁין		רֵישָׁה	רֵישָׁה		קֹוֶה	קֹוֶה
						tau	תֵּוֹתָה	ת
							תֵּוֹתָה	תֵּוֹתָה
nun	נוֹן	n	mem	מֵם	m	hcaph	כָּפָה	c
	נוֹן	נוֹן		מֵם	מֵם		כָּפָה	כָּפָה

Præter has duas, & viginti literas, sunt aliæ quinque, quæ non pronuntur nisi in fine dictionis.

ut.

zadi צָדִי

z צ

phe פֵּה

ph הַ

Ex suprascriptis literis, Quatuor pronuntiantur palato, ut. ג. gimel. י. iod. ב. caf. ק. cof.

Quinq; pronuntiantur lingua, & dentibus, ut. ד. daleth. ט. teth. ל. lamed. נ. nun. ת. tau.

Quatuor pronuntiantur gutture, ut. א. aleph. ח. he. ו. heth. ע. hain.

Quinq; pronuntiantur dentibus tantum, ז. zain. ס. samech. ר. res. ש. scin. צ. zadi.

Quatuor proferuntur labris, ut. ב. beth. י. uau. מ. mem. פ. pe. Item sunt sex literæ, quæ si habuerint suprase uirgulam hanc - quæ רְפָא raphe dicitur, remittunt sonum, ac diminuunt

ut. ב. uet. ג. ghimel. ד. daleth. כ. chaph. ה. phe. ו. thau, quæ continentur in his duabus dictionib'. בְּגָד begad בְּפָחָת chephath.

Præterea fere omnes literæ ex supradictis admittunt intra separatum punctum, qui dicitur דָגֵש daghes, & tuncaugent sonum

ut. ב. bet. ג. ghimel. ד. daleth. מ. mem, & sic cæteræ.

Characteres uocalium, quæ punctis, ac lineis notantur, sunt duo decim, ut

sceua

segol

zere

pathah

camez

שְׁבָא

סְנָל

אִירִי

פָתָח

קְמַץ

nec de in scelosa

sciuruc

holem

hirich

שְׁלַשְׁחָנָכּוֹת

וְשֻׁרוּךְ

חֹלֶם

חִירִיךְ

segol hateph

pathah hateph

camez hateph

חִטְף סְנָל

חִטְף פָתָח

חִטְף קְמַץ

Quorum camez & pathah faciunt.a. " zere, & segol, & sceua faciunt.e. hirich facit.i. holem facit.o. sciuruch, & selosa necudoth faciunt.u.

Ex uocalibus fiunt diphthongi tres, - hateph camez : - hateph

pathah. hateph segol. Quorum hateph camez facit.o. hateph pathah facit.a.hateph segol facit.e.

Combinationes uocalium cum consonantibus.

Camez cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אָבָן בְּרַחֲנֵן צְהַטְּבָרְקָן מְמִין
ta ssa ra ca zza fa pa ha sa na
בְּנֵס עַפְּצָאַיְזָקְרַשְׁתָּה

Pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
אָבָן בְּרַחֲנֵן צְהַטְּבָרְקָן מְמִין
ta ssa ra ca zza fa pa ha sa na
בְּנֵס עַפְּצָאַיְזָקְרַשְׁתָּה

Zerecum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אָבָן בְּרַחֲנֵן צְהַטְּבָרְקָן מְמִין
te sse re che zze fe pe he se ne
תְּנֵשֶׁבֶת עַפְּצָאַיְזָקְרַשְׁתָּה

Segolcum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
אָבָן בְּרַחֲנֵן צְהַטְּבָרְקָן מְמִין
te sse re che zze fe pe he se ne
תְּנֵשֶׁבֶת עַפְּצָאַיְזָקְרַשְׁתָּה

Sceua cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be be
te se re che zze fe pe he se ne
תְּמִםָּה בְּנֵי כְּדַבְּרֵי לְמִםָּה
בְּנֵי כְּדַבְּרֵי שְׁמֵן קְרֵבָה שְׁמֵן

Hiric cum consonantibus.

mi li chi ii ti hi zi ui hi di gi bi
תְּמִםָּה בְּנֵי כְּדַבְּרֵי שְׁמֵן
ti ffi ri chi zzi fi pi hi si ni
תְּמִםָּה בְּנֵי כְּדַבְּרֵי שְׁמֵן

Holem cum consonantibus.

mo lo co io to ho zo uo ho do go ho o
אָבָן דָּרְתָּוֶן חָטָא בְּדַעַת
to sso ro cho zzo fo po ho so no
בְּנֵי סְמֵן פְּרֵזָקָרְבָּנָה תְּמִםָּה

Sciuruch cum consonantibus.

mu lu cu iu tu hu zu uu hu du gu bu u
אוֹבֵן דָּרְתָּוֶן חָטָא בְּדַעַת
nu so ur fu ru chu zzu fu pu hu su nu
נְסֻן עֲרֵפָה הָרְבָּא צְוִין קָרְבָּנָה תְּמִםָּה

Scelosa necudoth cum consonantibus.

mu lu chu iu tu hu zu uu hu du gu bu u
אָבָן דָּרְתָּוֶן חָטָא בְּדַעַת
tu ffi ru chu zzu fu pu hu su nu
בְּנֵי סְמֵן פְּרֵזָקָרְבָּנָה תְּמִםָּה

Hateph camez cum consonantibus.

mo lo cho io to ho zo uo ho do go bo o
א ב ג ד כ ז ח ט מ מ
to sfo ro cho zzo fo po ho so no
ג נ ס ע פ ת צ ק ר ש מ

Hateph pathah cum consonantibus.

ma la cha ia ta ha za ua ha da ga ba a
א ב ג ד כ ז ח ט מ מ
ta sfa ra cha zza fa pa ha sa na
ג נ ס ע פ ת צ ק ר ש מ

Hateph segol cum consonantibus.

me le che ie te he ze ue he de ge be e
א ב ג ד כ ז ח ט מ מ
te sse re che zze fe pe he se ne
ג נ ס ע פ ת צ ק ר ש מ

& os meum
uphi
וּפִי

aperies
tiphtah
תְּפַתָּח

labia mea
sephathai
שְׁפָתִי

Domine
adonai
אֲדֹנָנִי

Iaudem tuam
tehilat hecha
תְּהִלָּתְךָ

annuntiabit
iaghid
יְגִיד

Oratio Dominica.

nomen tuū Sanctificetur
scimcha iithcadas
שְׁמֵךְ יְתִקְרֶבְשָׁ

qui es in cœlis Paternoster
sebasamaiim auinu
שְׁבָשָׁמִים אָבִינוּ

uoluntastua	Fiat	regnum tuum	Adueniat
rezonach	iehase	malchijthah	iauo
רְצׁוֹנָךְ	יִעַשׂ	מֶלֶכְתֶּךְ	יֵבָא
quotidianū	Panem nostrū	& in terra	sicut in cœlo
hatemidi	Iahaamenū	gam baarez chebas ciamaim	
חֲתָמִידִי	לְחַמִּינָה	בְּבָשָׂמִים	
debita nostra	& dimitte nobis	hodie	da nobis
asmothenu	lanu umehol	hajiom	lanu ter
אַשְׁמוֹתֵינוּ	וּמְחֻלְלֵנוּ	חַיּוֹם	תֵן לְטַ
iis qui	dimitimus	& nos	sicut
laeser	mohelim	enahemū	caeser
לְאַשְׁר	מֹחְלִים	אַנְחָנוּ	בְּאַשְׁר
inducas	nos	nobis	debent
taui	othanu	lanu	asemu
תְּבִיא	וְאַל	לְנוּ	אַשְׁמוֹ
a malo	libera nos	Sed	intentionē
meraha	hacilenu	aual	lenisatio
מְרַעַת	חַזִילֵנוּ	אַבְלָל	לְנִסְיוֹן

Amen.

אמְנוּ

Dominus	sanctus	sanctus	sanctus
adonai	cados	cados	cados
אֱדוֹנָה	קָדוֹשׁ	קָדוֹשׁ	קָדוֹשׁ
cœli	pleni sunt	exercitium	deus
samaim	maleu	zeuaoth	elohe
שְׁמִים	מְלֹא	צְבָאות	אֱלֹהִי
in excelsis	adiuues	gloria tua	& terra
bammarom	hosahana	cheuodach	uaarez
בְּמָרוֹם	חוֹשְׁעָנָה	כְּבוֹדךְ	וְאָרֶץ

deus meus

eli

אֵלִי

Betl ehem

בְּתַלְחָם

noch

חֶנְדָּךְ

Iahacob

יעָקֹב

Magister meus

רַبִּי

Zecharia

זְכָרִיהָ

gentes

goiim

גּוֹיִם

confirmata est

quoniam populi

ghanar

גְּנָבֶל

Domini

donai

יְהֹוָה

deus meus

eli

אֵלִי

Ierusalem

יְרוּשָׁלָם

Adam

אָדָם

Iizac

יִצְחָק

Magister rabi

רַבִּי

Ionathan

יְוֹנָתָן

omnes

cal

כָּל

chi

כִּי

חָמִים

כִּי

& ueritas

ueemeth

נוֹאמֶת

laudate Deum

halleluia

תְּהִלָּוִיָּה

deus

el

אֵל

dereliquistime

hazautani

עֲזַבְתִּי

rex meus iustus

Malchizedech

מֶלֶךְ יְצָדָקָה

Abraham

אַבְרָהָם

Mariam

מִרְיָם

Dauid

דָּוִיד

Hezra

עֹזָרָא

Dominum

adonai eth

אֱתָיְדוֹתָה

omnes

cal

כָּל

misericordia eius

hasdo

חִסְדָּוָה

supernos

halenu

עַלְיָנוּ

manet in æternū

ieholam

לְעוֹלָם

laudate deum

halleluia

תְּהִלָּוִיָּה

quare

lama.

לְמַתָּח

Vnctus

Mesiah

מֶשִׁיחָה

Helia

אֵלִיָּה

Mose

מֹשֶׁה

Saul

שָׂאוֹל

Daniel

דָּנִיאֵל

Laudate

hal lelu

תְּהִלָּוִיָּה

laudate eum

abnuha

שְׁבָחוּתוֹ

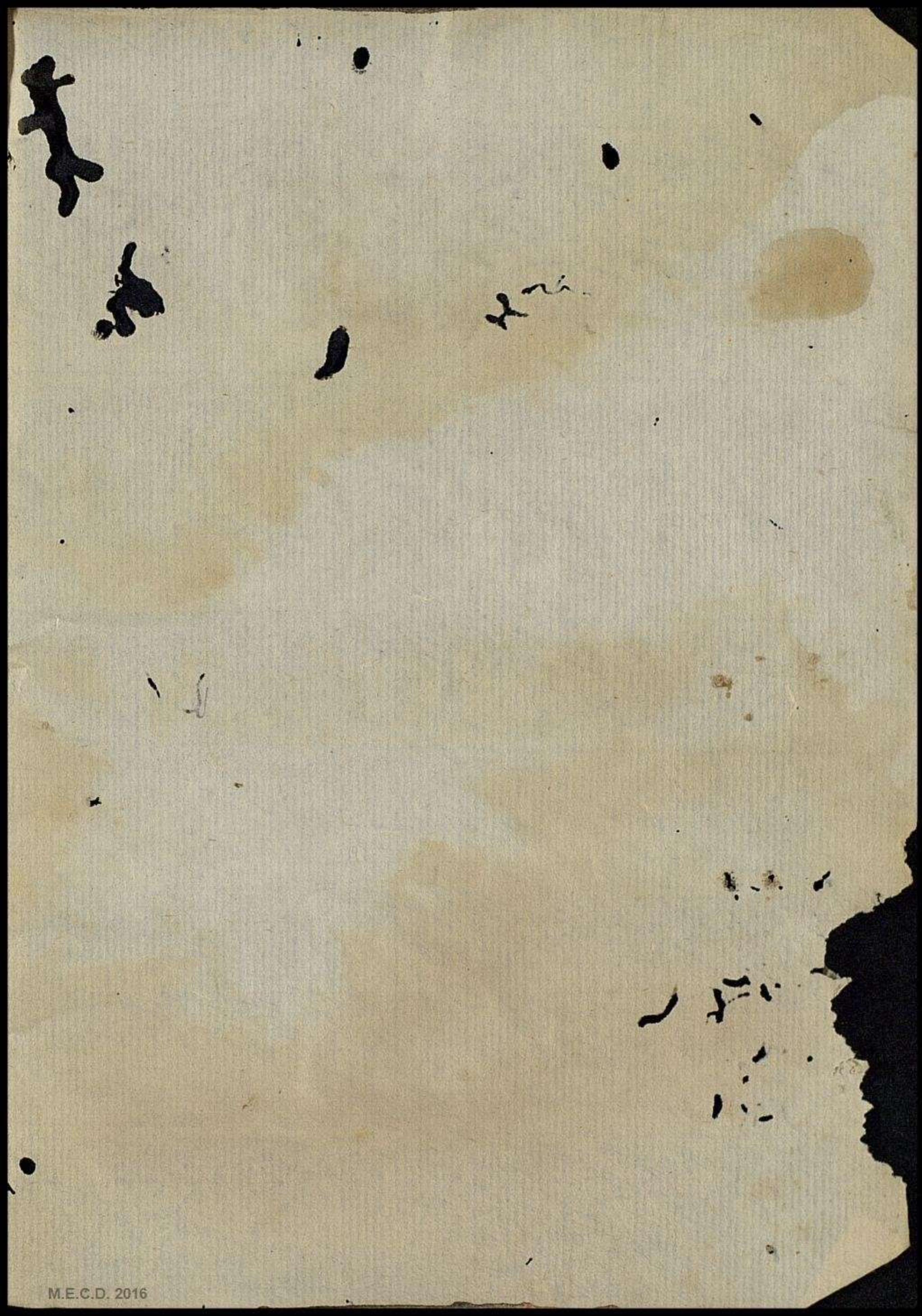
Titulus Graece Latinæ & Hebraice in Cruce Domini.

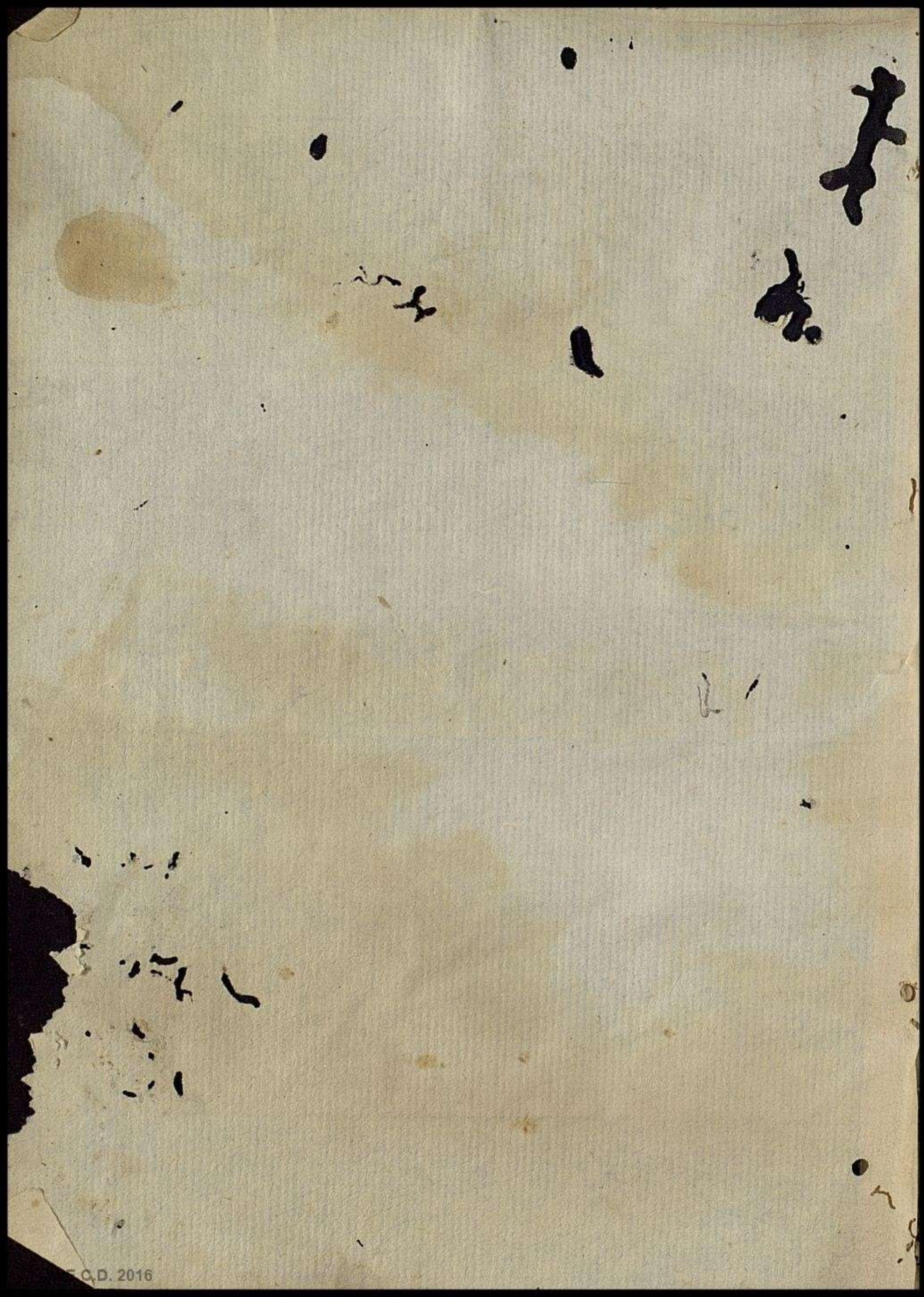
iehudim melech nozri Iesuah
ישוע נוצרי מלך יהודים

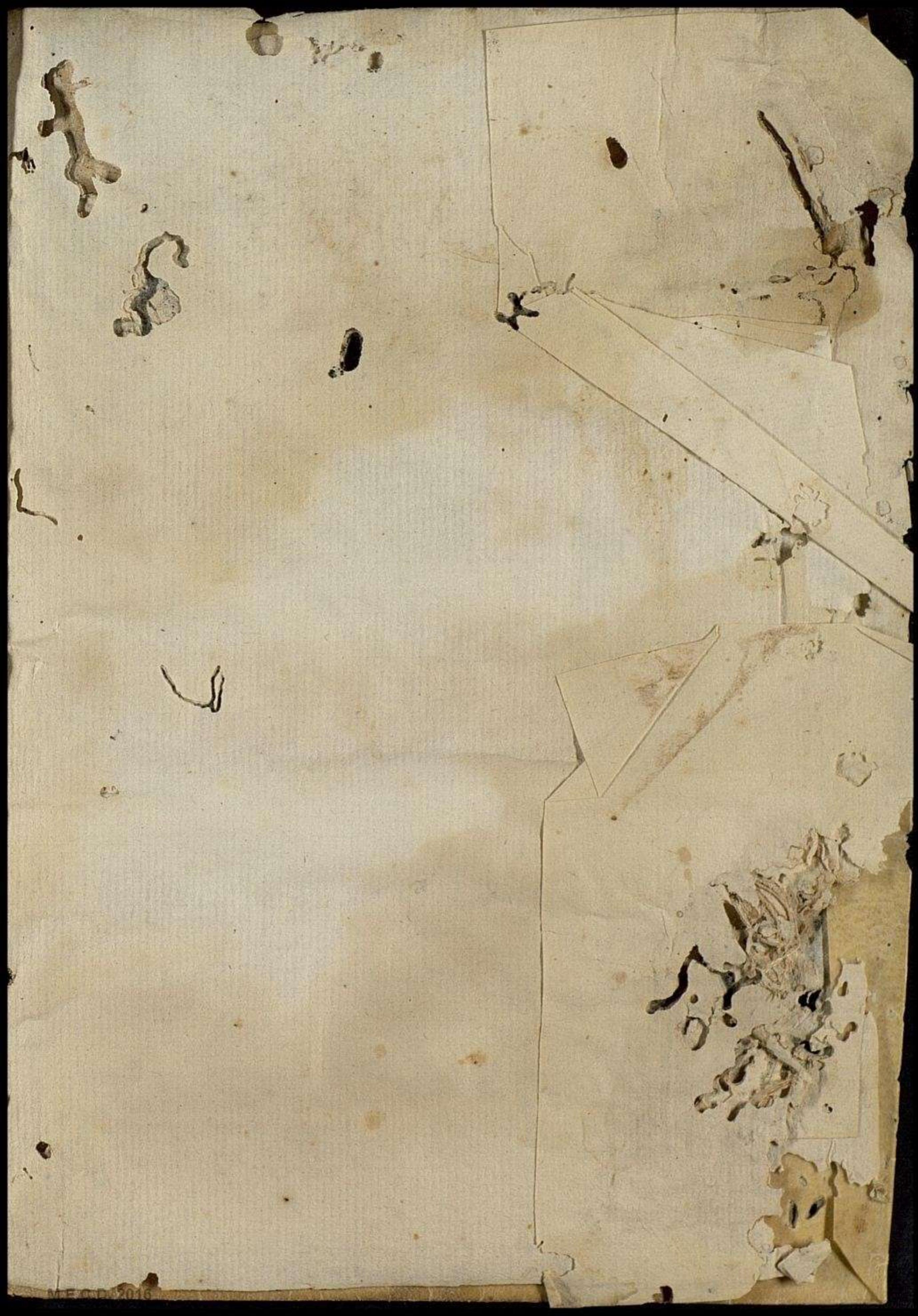
Ιησοῦς Ναζαρεὺς ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαιῶν.

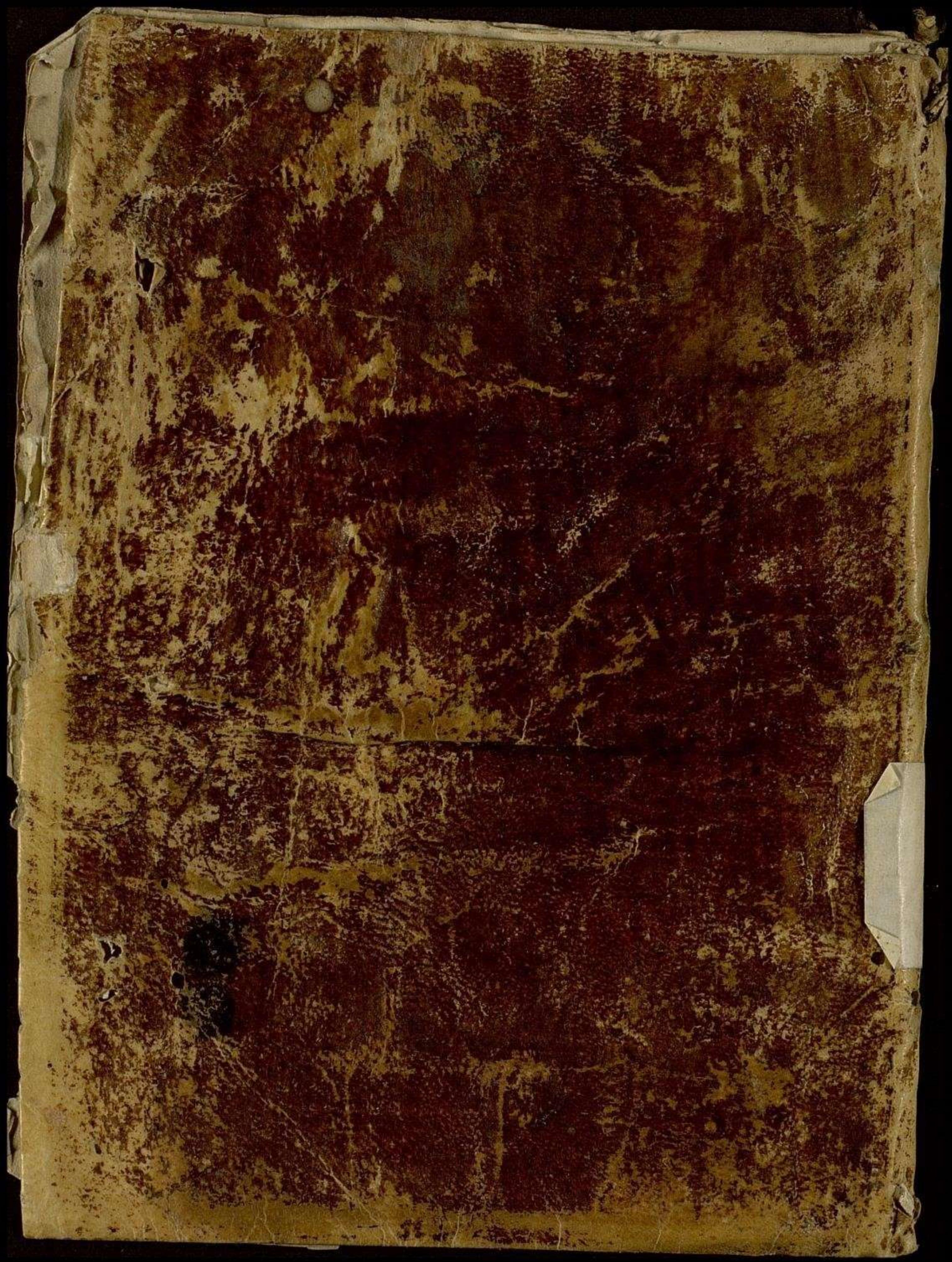
Iesus Nazarenus Rex Iudæorum.

143
—
6.750